

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 1

1. Janusz T., oskarżony o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. nie stawiał się na pierwszą rozprawę, wyznaczoną na dzień 27 kwietnia 2016 r, nie usprawiedliwiając swojej nieobecności. Stwierdzając, że oskarżony odebrał wezwanie osobiście, sąd okręgowy zdecydował o prowadzeniu postępowania pod jego nieobecność. Po odczytaniu wyjaśnień złożonych przez oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym oraz przesłuchaniu wezwanych świadków sąd wydał wyrok, którym skazał Janusza T. za zarzucane mu przestępstwo na karę 5 lat pozbawienia wolności. W apelacji od tego wyroku obrońca podniósł, że wyrok jest dotknięty uchybieniem o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej, gdyż w sprawach o zbrodnie obecność oskarżonego na rozprawie jest obowiązkowa.

Oceń postępowanie sądu i zasadność zarzutu apelacji.

2. Sąd Rejonowy w J. umorzył warunkowo postępowanie przeciwko Leszkowi K. o czyn z art. 177 § 1 k.k. Grzegorz R., występujący w procesie jako oskarżyciel posiłkowy, w tym samym dniu, w którym ogłoszono wyrok, skierował do sądu odwoławczego pismo oznaczone jako „skarga na niesprawiedliwy wyrok”. Treść tego pisma ograniczył do stwierdzenia, że „okazywana przez Sąd Rejonowy pobłażliwość wobec oskarżonego, który jest zwykłym mordercą drogowym to kpina z wymiaru sprawiedliwości i jego krzywdy”.

Jak potoczy się dalsze postępowanie?

3. Angelika K., żona skazanego Albina K., skierowała do Sądu Okręgowy w K. wniosek o odwołanie skazanemu warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W uzasadnieniu wniosku podała, że po upływie zaledwie tygodnia od opuszczenia zakładu karnego zachowanie skazanego „wróciło do poprzedniego stanu”. Skazany, będąc pod wpływem alkoholu, wszczyna awantury, w trakcie których szarpie ją, popycha, grozi pobawieniem życia.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 2

1. Oskarżony wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego. W uzasadnieniu podniósł, że przesyłając do sądu zwolnienie lekarskie – L4 wraz z wnioskiem o odroczenie rozprawy, był przekonany, iż zostanie on uwzględniony i spokojnie oczekiwał na zawiadomienie o kolejnym terminie rozprawy. Tymczasem, sąd nie powiadomił go ani o tym, że nie uwzględnił jego wniosku ani nie doręczył mu wyroku. O wydaniu wyroku dowiedział się dopiero w chwili wezwania go do uiszczenia grzywny.
Sąd nie uwzględnił wniosku oskarżonego, stwierdzając w uzasadnieniu, że nie wykazał on, aby niedotrzymanie terminu było następstwem przyczyn od niego niezależnych.
Czy sąd postąpił słusznie? Czy skazany może zaskarżyć to postanowienie?

2. Paweł M. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. Na rozprawę wyznaczoną w tej sprawie stawiała się pokrzywdzona, która jeszcze przed otwarciem przewodu sądowego oświadczyła, że jako była już żona oskarżonego korzysta z prawa odmowy zeznań. W tej sytuacji prokurator stwierdził, iż cofa akt oskarżenia. Oskarżony, któremu sąd polecił ustosunkować się do stanowiska prokuratora, oświadczył, że jest oburzony takim sposobem traktowania ludzi i żąda przeprowadzenia procesu. Uważa bowiem, że ma prawo do wykazania swojej niewinności i obrony dobrego imienia.
Oceń zaistniałą sytuację. Jaka decyzję podejmie sąd?

3. Sąd Rejonowy w J., postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2016 r., zarządził Janowi U. skazanemu za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. wykonanie warunkowo zawieszony kary 7 miesięcy pozbawienia wolności. W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że skazany w okresie próby dopuścił się dwóch wykroczeń z art. 119 § 1 kw. Zażalenie na to postanowienie złożył skazany, podnosząc, że nie popełnił w okresie próby żadnego przestępstwa. Przyznał, że faktycznie został ukarany za wykroczenia, ale były to drobne przewinienia nie mające nic wspólnego z bezpieczeństwem w ruchu drogowym. Podkreślił ponadto, że nie został wysłuchany przed zarządzeniem wykonania kary, gdyż nie zawiadomiono go skutecznie o terminie posiedzenia – zawiadomienie odebrała żona, i przekazała mu je dopiero w dniu posiedzenia.
Oceń stanowisko sądu. Omów zasady udziału skazanego w posiedzeniach sądu w postępowaniu wykonawczym.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 3

1. Andrzej S. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 12 k.k. Na jednej z kolejnych rozpraw oskarżony złożył wniosek o wyłączenie sędziego orzekającego w tej sprawie. W uzasadnieniu wniosku stwierdził, że w przerwie między rozprawami ustalił, że w sprawie rozpoznawanej przez tego samego sędziego, a dotyczącej Janusza S., któremu zarzucono paserstwo – nabycie przedmiotów z przestępstwa, które miał popełnić oskarżony, zapadł już wyrok skazujący. Jest zatem dla niego oczywistym, że choć jest niewinny, to też zostanie skazany, gdyż w przeciwnym razie sędzia musiałby zakwestionować swój wcześniejszy wyrok. Prokurator wniósł o oddalenie wniosku jako spóźnionego.

Oceń zasadność wniosku oskarżonego i stanowiska prokuratora. Jak w tej sytuacji postąpi sąd?

2. Prokurator przedstawił Piotrowi M. zarzut popełnienia przestępstwa z art. 209 § 1 k.k., polegającego na tym, że w okresie od lutego 2014 r. do lutego 2016 r. uporczywie uchylał się od łożenia na utrzymanie małoletniego syna Pawła M. Oskarżony nie przyznał się do winy, lecz nie zaprzeczył, iż „faktycznie nie przekazywał byleż żonie pieniędzy na utrzymanie syna, ale uważa, że skoro syn woli być razem z żoną i jej nowym kochankiem, to niech oni go utrzymują. Dlatego nie będzie płacił alimentów choćby miał niesłusznie ponieść karę”. W tej sytuacji, prokurator uzgadniając z oskarżonym wymierzenie mu kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i oddaniem go pod dozór kuratora, wystąpił do sądu z wnioskiem o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary.

Oceń zaistniałą sytuację i wskaż dalszy tok postępowania.

3. Sąd penitencjarny, postanowieniem z dnia 26 czerwca 2015 r. udzielił skazanemu Alanowi K. przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności na okres do 26 grudnia 2015 r. W dniu 15 grudnia 2015 r. skazany złożył wniosek o udzielenie mu dalszej przerwy na okres kolejnych 6 miesięcy z uwagi na trudną sytuację konkubiny i pięciorga małoletnich dzieci. Z uwagi na opóźnienie w sporządzeniu wywiadu kuratora, potwierdzającego okoliczności podnoszone przez skazanego, wniosek skazanego rozpoznano na posiedzeniu w dniu 1 marca 2016 r. Sąd uwzględnił wniosek skazanego i udzielił mu dalszej przerwy na okres 6 miesięcy, tj. do dnia 1 września 2016 r. Postanowienie zaskarżone zostało zażaleniem prokuratora, który podniósł, że określając koniec przerwy, sąd nie uwzględnił konieczności liczenia miesiąca za 30 dni.

Oceń prawidłowość rozstrzygnięcia sądu i zasadność zażalenia prokuratora.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 4

1. Do Sądu Rejonowego w R., przed którym toczy się postępowanie w sprawie Kamila J., oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., wpłynęło pismo stowarzyszenia „Stop przemocy w rodzinie”. Jego prezes, występując w imieniu stowarzyszenia, wniósł o dopuszczenie go do udziału w sprawie, jako przedstawiciela organizacji społecznej, gdyż wymaga tego interes nieporadnych pokrzywdzonych (małoletnich dzieci oskarżonego). Do wymienionego pisma dołączono jednocześnie wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań Anny K., która z ramienia stowarzyszenia udzielała pomocy pokrzywdzonym, a także wniosek o wyznaczenie organizacji społecznej zgłaszającej udział w postępowaniu pełnomocnika z urzędu. Stowarzyszenie „Stop przemocy w rodzinie” nie posiada bowiem środków pozwalających na sfinansowanie profesjonalnego zastępstwa procesowego.
Oceń zaistniałą sytuację. Czy i jakie skutki procesowe wywoła pismo?

2. Patryk C. został oskarżony o zbrodnię z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Na rozprawie, jeszcze przed otwarciem przewodu sądowego, obrońca oskarżonego oświadczył, że składa w jego imieniu wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary 4 lat pozbawienia wolności bez prowadzenia postępowania dowodowego. W tej sytuacji przewodniczący zwrócił się do prokuratora i pokrzywdzonego o zajęcie stanowiska w przedmiocie wniosku. Prokurator oświadczył, że nie będzie sprzeciwiał się wnioskowi obrońcy oskarżonego. Pokrzywdzony stwierdził natomiast, że decyzję pozostawia sądowi.
Czy uwzględnienie wniosku jest możliwe? Jak będzie przedstawiał się dalszy tok postępowania?

3. Skazany, składając zażalenie na postanowienie sądu penitencjarnego, który nie uwzględnił wniosku dyrektora zakładu karnego o udzielenie skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia, wniósł jednocześnie o doprowadzenie go na posiedzenie sądu odwoławczego. W uzasadnieniu podniósł, że nie korzysta z pomocy obrońcy i dlatego chciałby osobiście uczestniczyć w posiedzeniu. Pozwoli mu to na przedstawienie argumentacji, której nie potrafi wyrazić w wyczerpujący sposób w formie pisemnej.
Czy wniosek skazanego jest wiążący? Jak kształtują się zasady udziału skazanego w posiedzeniach sądu w postępowaniu wykonawczym?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 5

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. uniewinniono Janusza P. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Wyrok ten zaskarżony został na niekorzyść oskarżonego przez prokuratora. Na rozprawie odwoławczej, sędzia sprawozdawca, składając sprawozdanie, wskazał również na konieczność wzięcia pod uwagę faktu upływu okresu przedawnienia karalności przestępstwa zarzucanego oskarżonemu. Po zamknięciu przewodu sądowego i udzieleniu głosu stronom, prokurator oświadczył, że cofa wniesioną apelację. Obecny na rozprawie pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego stwierdził, że wbrew stanowisku prokuratora, popiera wniesiony przez niego środek odwoławczy, uznając, że na tym etapie postępowania jego cofnięcie nie jest dopuszczalne. Oskarżony oświadczył, że z uwagi na brak wykształcenia prawniczego nie potrafi się odnieść do stanowisk oskarżycieli, ale podtrzymuje, że jest niewinny.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. Przeciwno Jarosławowi P. wszczęto postępowanie o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. Wobec tego, że Jarosław P. nie przebywał w miejscu zameldowania, a z informacji uzyskanych w drodze wywiadu środowiskowego wynikało, że wyjechał z kraju w poszukiwaniu pracy, nie zdołano mu ogłosić postanowienia o przedstawieniu zarzutów i przesłuchać go w charakterze podejrzanego. W tym stanie rzeczy, sąd rejonowy uwzględniając wniosek prokuratora, motywowany obawą ukrywania się podejrzanego, zastosował wobec niego tymczasowe aresztowanie na okres jednego miesiąca od dnia zatrzymania i zarządził poszukiwanie listem gończym. Jeszcze przed ujęciem podejrzanego do sądu rejonowego wpłynęło zażalenie jego obrońcy. Wnosząc o uchylenie aresztu, skarżący poniósł, że nie można mówić o obawie ukrywania się podejrzanego, skoro nie miał on wiedzy o wszczęciu postępowania, a o tym że jest poszukiwany dowiedział się przypadkowo z Internetu. Ponadto zarzucane mu przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 2 lat, a sąd nie był uprawniony do wydania listu gończego.

Czy zażalenie obrońcy podejrzanego jest zasadne.

3. Obrońca skazanego zwrócił się do sądu penitencjarnego o warunkowe zawieszenie na okres próby 5 lat wykonania reszty kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że z uwagi na zły stan zdrowia skazany wielokrotnie korzystał z odroczenia kary, a okres odroczenia trwał ponad rok. Wskazał ponadto, że w okresie odroczenia skazany naprawił szkodę, a z uwagi na zaliczenie na poczet kary okresu tymczasowego aresztowania, do odbycia pozostało mu zaledwie 8 miesięcy kary pozbawienia wolności.

Oceń zaistniałą sytuację.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 7

1. Przed sądem rejonowy toczy się postępowanie przeciwko Henrykowi C., oskarżonemu przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. polegające na tym, że w dniu 1 sierpnia 2015 r. kierując ciągnikiem rolniczym, nie ustąpił pierwszeństwa poruszającemu się motocyklem Janowi K., czym spowodował wypadek drogowy, w którym Jan K. doznał obrażeń ciała na okres powyżej 7 dni. Przed zamknięciem przewodu sądowego, pokrzywdzony, występujący w sprawie jako oskarżyciel posiłkowy, oświadczył, że zwrócił się we własnym zakresie do prof. Andrzeja Staraka, który jest wpisany na listę biegłych sądowych z zakresu chirurgii o sporządzenie opinii lekarskiej. Z opinii tej wynika, że na skutek wypadku, pokrzywdzony doznał ciężkiego uszczerbku w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. Składając opinię do akt sprawy, oskarżyciel posiłkowy wniósł o zaliczenie jej do materiału dowodowego, gdyż wynika z niej, że oskarżony powinien odpowiadać za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. Prokurator oświadczył, że pozostawia wniosek do uznania sądu. obrońca oskarżonego sprzeciwił się wnioskowi, podnosząc, że przeprowadzenie dowodu z dostarczonej przez pokrzywdzonego opinii jest niedopuszczalne.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. W stosunku do Ryszarda R. oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 200 § 1 k.k., zastosowano tymczasowe aresztowanie. Podstawą stosowania tego środka zapobiegawczego była grożąca oskarżonemu surowa kara. Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2016 r. uznano oskarżonego za winnego zarzucanego mu przestępstwa i skazano go na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wobec tego, że oskarżony był tymczasowo aresztowany, sąd w toku postępowania międzyinstancyjnego przedłużył okres stosowania tego środka zapobiegawczego na okres dalszych 3 miesięcy. W uzasadnieniu stwierdził, że oskarżonemu nadal grozi surowa kara – górna granica ustawowego zagrożenia za przypisane mu przestępstwo wynosi 12 lat pozbawienia wolności, a prokurator złożył apelację na niekorzyść oskarżonego, zarzucając wyrokowi rażącą łagodność orzeczonej kary i wnosząc o zaostrzenie jej do 8 lat pozbawienia wolności. Postanowienie zaskarżył obrońca oskarżonego, podnosząc, że z uwagi na wprowadzenie oskarżonemu do wykonania kary pozbawienia orzeczonej w innej sprawie nie ma podstaw do stosowania środka zapobiegawczego.

Czy zażalenie obrońcy oskarżonego jest zasadne?

3. Po wezwaniu skazanego Pawła M. do stawienia się w areszcie śledczym w dniu 20 maja 2016 r. celem odbycia kary 2 lat pozbawienia wolności, obrońca skazanego złożył w dniu 13 maja 2016 r. wniosek o odroczenie wykonania kary z uwagi na sytuację rodzinną – konieczność opieki nad ciężko chorą matką. Sąd zlecił kuratorowi sprawdzenie tych okoliczności w drodze wywiadu środowiskowego i wyznaczył termin posiedzenia na dzień 1 czerwca 2016 r. W dniu 30 maja 2016 r. Paweł M. został zatrzymany i osadzony w zakładzie karnym celem odbycia kary. Na posiedzenie w dniu 1 czerwca 2016 r. stawili się obrońca. Wnosząc o wstrzymanie wykonania kary, oświadczył, że popiera wniosek o odroczenie jej wykonania.

Czy w tej sytuacji osadzenie skazanego w zakładzie karnym było dopuszczalne? Jaka decyzję podejmie sąd?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 9

1. Jakub T. został skazany wyrokiem nakazowym za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., za które na podstawie tego przepisu i art. 37a k.k. wymierzono mu 100 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda. Jednocześnie sąd orzekł wobec oskarżonego środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 1250 zł. Po doręczeniu wyroku nakazowego stronom, oskarżony złożył sprzeciw, podnosząc w nim jednocześnie, że jeszcze przed wydaniem wyroku naprawił szkodę, zwracając pokrzywdzonemu skradziony laptop. Dlatego też uważa, że wyrok nakazowy jest nietrafny i zbyt surowy. Sędzia, któremu przydzielono sprawę, po zapoznaniu się z aktami sprawy i treścią sprzeciwu, skierował sprawę na posiedzenie. Na wyznaczonym posiedzeniu sąd wydał wyrok nakazowy. Skazując oskarżonego za zarzucane mu przestępstwo, wymierzył mu 70 stawek dziennych grzywny po 15 złotych każda i orzekł nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 200 zł.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. Zbigniewa K. jest skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności. W sprawie o wydanie wyroku łącznego, wszczętej na wniosek skazanego, sąd rejonowy, stwierdzając brak warunków do wydania wyroku łącznego, umorzył postępowanie. Skazany który nie ma obrońcy, złożył w terminie zażalenie na to postanowienie. Do zażalenia dołączył wniosek o doprowadzenie na posiedzenie sądu odwoławczego, gdyż zamierza wyjaśnić „szereg nieporozumień, które spowodowały umorzenie postępowania”.

Czy i jakie skutki wywoła wniosek skazanego? Omów zasady udziału stron w posiedzeniach sądu odwoławczego.

3. Dyrektor zakładu karnego skierował do sądu penitencjarnego wniosek o udzielenie skazanemu Pawłowi K. rocznej przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności. Uzasadniając wniosek, stwierdził, że u skazanego zdiagnozowano chorobę nowotworową wymagającą stosowania chemioterapii. Więzienna służba zdrowia nie dysponuje możliwościami prowadzenia takiej terapii. Skazany korzysta z zaleconego leczenia, ale jego prowadzenie powoduje konieczność każdorazowego dowożenia Pawła K. do szpitala onkologicznego. Skazany obecny na posiedzeniu wyznaczonym w tej sprawie poparł wniosek dyrektora, prokurator zaś oświadczył, że pozostawia wniosek dyrektora do uznania sądu.

Czy zachodzą warunki do uwzględnienia wniosku dyrektora? Jakie znaczenie ma w tej sprawie stanowisko prokuratora?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 11

1. W sprawie Grzegorza Z., oskarżonego o czyn z art. 270 § 1 k.k., Sąd Rejonowy w R. umorzył warunkowo postępowanie, uznając, że zarzucany oskarżonemu czyn stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 270 § 2a k.k. Wydany w tej sprawie wyrok zaskarżony został na niekorzyść oskarżonego apelacją prokuratora domagającego się zmiany wyroku poprzez wydłużenie okresu próby i orzeczenie środka karnego. Na rozprawie apelacyjnej, obrońca oskarżonego, ustanowiony przez niego dopiero na etapie postępowania odwoławczego, wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Stwierdził bowiem, że oskarżony od wielu lat leczy się psychiatrycznie co potwierdza dokumentacja z poradni zdrowia psychicznego. Oskarżony nie podnosił tej okoliczności wcześniej, gdyż nie chciał ujawniać tego wstydliwego dla niego faktu, mogącego mieć też negatywne konsekwencje dla jego zatrudnienia.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy podniesiona przez obrońcę okoliczność będzie miała wpływ na dalszy tok postępowania?

2. W sprawie Zbigniewa Z., oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., obrońca oskarżonego wniósł o dopuszczenie dowodu z akt sprawy o zapłatę, toczącej się przeciwko oskarżonemu przed sądem cywilnym z powództwa oskarżycielki posiłkowej i odczytanie protokołu rozprawy w zakresie dowodu z przesłuchania w charakterze stron Zbigniewa Z. i oskarżycielki posiłkowej. Uzasadniając wiosek, obrońca podał, iż zmierza on do wykazania konsekwencji i spójności linii obrony oskarżonego oraz niewiarygodności zeznań oskarżycielki posiłkowej, która w procesie cywilnym w sposób zupełnie odmienny przedstawiała okoliczności zachowania oskarżonego. Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej i prokurator wnieśli o oddalenie wniosku dowodowego jako niedopuszczalnego.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

3. Postanowieniem z dnia 15 maja 2015 r. sąd penitencjarny odwołał warunkowe zwolnienie udzielone Januszowi P. skazanemu za przestępstwo z art. 62 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Swoją decyzję sąd uzasadnił rażącym naruszeniem porządku prawnego przez skazanego, który w okresie próby dopuścił się dwóch wykroczeń z art. 87 § 1 k.w., za które wymierzono mu karę 30 dni aresztu. Postanowienie zaskarżył skazany, podnosząc w nim, że przepisy kodeksu karnego wykonawczego nie przewidują odwołania warunkowego zwolnienia z powodu popełnienia wykroczenia. Ponadto nie jest dopuszczalne odwołanie mu warunkowego zwolnienia, jeżeli nie uchyla się od dozoru i zgodnie z nałożonym na niego obowiązkiem pracuje zawodowo.

Czy zażalenie skazanego jest zasadne?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 12

1. Jan K. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. Po skierowaniu sprawy przez prezesa sądu na posiedzenie w celu rozważenia umorzenia postępowania, sąd rejonowy, stwierdzając, że społeczna szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu jest znikoma, wydał postanowienie umarzające postępowanie. Zażalenie na to postanowienie złożył prokurator. Przewodniczący wydziału polecił przedstawić zażalenie sędziemu referentowi. Ten zaś po zapoznaniu się z argumentacją prokuratora, skierował sprawę na posiedzenie, na którym postanowił o uchyleniu zaskarżonego postanowienia i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania. Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca oskarżonego, podnosząc, że było ono nieskuteczne, gdyż uchylając orzeczenie merytorycznie rozstrzygające sprawę i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania, sąd rejonowy wszedł w kompetencje sądu odwoławczego.

Oceń zaistniałą sytuację? Jakie czynności podejmie przewodniczący wydziału?

2. Paweł K. został oskarżony o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k., którym poszkodowany został Rafał M. Oskarżony nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. Jedyne dowody w tej sprawie stanowiły zeznania Rafała M., który zeznając w postępowaniu przygotowawczym, opisał szczegółowo przyczyny i przebieg wypadku drogowego. W trakcie przesłuchania przed sądem Rafał M. stwierdził jedynie, że z uwagi na skutki wypadku nie pamięta tego zdarzenia i nie potrafi się odnieść do odczytanych mu zeznań z śledztwa. Na kolejną rozprawę wyznaczoną w celu przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego stawiał się Rafał M., oświadczając że jako osoba najbliższa dla oskarżonego, chce skorzystać z prawa odmowy zeznań. Stwierdził, że od lat pozostaje z oskarżonym w trwałym związku, który zamierzają „zalegalizować” za granicą. Nie ujawniali tego faktu wcześniej, gdyż obawiali się negatywnej reakcji środowiska, w którym żyją i pracują.

Czy i jakie znaczenie dla toczącego się postępowania będzie miało oświadczenie świadka?

3. Bartłomiej K. odbywający karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. zwrócił się do sądu penitencjarnego o udzielenie zgody na odbycie pozostałej części kary (do końca kary pozostało mu jeszcze 3 miesiące) w systemie dozoru elektronicznego. Podniósł, że zamieszkuje wspólnie z matką i dołączył do wniosku jej pisemną zgodę. W toku wszczętego w tej sprawie postępowania okazało się, że w stosunku do skazanego zapadł kolejny wyrok, którym został skazany za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Oceń zaistniałą sytuację i zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 13

1. Po złożeniu wyjaśnień przez Janusza K. oskarżonego o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k., sąd w dniu 10 maja 2016 r. postanowił przerwać rozprawę do dnia 7 czerwca 2016 r., informując o tym obecnych na sali – oskarżonego, obrońcę oskarżonego, oskarżyciela posiłkowego i prokuratora. Na wyznaczoną rozprawę stawili się tylko jeden z trzech wezwanych świadków. W tej sytuacji, z uwagi na nieobecność prokuratora sąd przerwał rozprawę do dnia 15 lipca 2016 r. Na wyznaczoną w tym dniu rozprawę nie stawili się oskarżony i oskarżyciel posiłkowy, których nie powiadomiono o terminie rozprawy. Obrońca oskarżonego wniósł o odroczenie rozprawy, stwierdzając, że dowiedział się o niej przypadkowo z wokandy i jest pewny, iż oskarżony, tak samo zresztą jak i on i oskarżyciel posiłkowy nie wiedzieli o terminie rozprawy, gdyż nie zostali o nim powiadomieni.
Oceń prawidłowość toku postępowania i zasadność wniosku obrońcy?

2. Po przeprowadzeniu wstępnej kontroli aktu oskarżenia, sprawę Adama K. oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. skierowano na posiedzenie celem rozważenia warunkowego umorzenia postępowania. Sąd na posiedzeniu wydał wyrok, którym warunkowo umorzył postępowanie o zarzucane oskarżonemu przestępstwo. Apelację od tego wyroku wniósł prokurator, zarzucając mu obrazę prawa procesowego, wynikającą z braku możliwości wydania wyroku warunkowo umarzającego postępowanie na posiedzeniu bez wniosku prokuratora. Do sądu wpłynęła również apelacja pokrzywdzonej, która podniosła, że gdyby miała możliwość udziału w posiedzeniu, nie dopuściłaby do takiej „jawnej niesprawiedliwości”, jaką jest umorzenie postępowania. Dodała, że nie mogła odebrać dwukrotnie awizowanej przesyłki, zawierającej zawiadomienie o posiedzeniu, gdyż przebywała w sanatorium.
Czy apelacja pokrzywdzonej jest dopuszczalna? Czy w kontekście zarzutów podnoszonych przez prokuratora i pokrzywdzoną procedowanie sądu było prawidłowe?

3. Grzegorz B. został prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Wobec tego, iż skazany nie podjął wykonywania wyznaczonej mu pracy, a z informacji uzyskanych przez kuratora wynikało, że skazany nie przebywa w miejscu zamieszkania, sąd zarządził mu wykonanie 5 miesięcy zastępczej kary pozbawienia wolności. Postanowienie zaskarżył skazany. Wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia, podniósł, że nie mógł podjąć się wykonywania wyznaczonej mu pracy, gdyż został tymczasowo aresztowany.
Oceń zasadność zażalenia skazanego.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 14

1. Janusz K., skazany za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k., skierował do sądu okręgowego wniosek o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu podniósł, że nie popełnił przestępstwa, za które został skazany. Wypadek, w którym uczestniczył spowodowała faktycznie żona. Z uwagi na to, że była wówczas w ciąży i nie chciał, aby przeżywała stres związany z procesem, zdecydował się przyznać do winy i wziąć odpowiedzialność na siebie. Nie zdawał jednak sobie sprawy z tego, że wyrok skazujący będzie stanowił tak dużą trudność w znalezieniu pracy. Do wniosku skazany dołączył oświadczenie żony. Potwierdziła w nim okoliczności podnoszone przez skazanego i wyraziła gotowość poniesienia odpowiedzialności za przestępstwo, które popełniła. Po zapoznaniu się z treścią wniosku i aktami sprawy, której wniosek dotyczył, sąd postanowił odmówić przyjęcia wniosku, uznając że jest oczywiście bezzasadny.

Czy sąd postąpił słusznie?

2. W toku śledztwa prowadzonego przeciwko Henrykowi M., podejrzanemu o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 12 k.k., sąd rejonowy, uwzględniając w dniu 10 maja 2016 r. wniosek prokuratora, przedłużył (określony do dnia 11 maja 2016 r.) okres tymczasowego aresztowania podejrzanego na dalsze 3 miesiące, tj. do dnia 11 sierpnia 2016 r. W dniu 16 maja 2016 r. prokurator przesłał do sądu akt oskarżenia, zaś w dniu 20 maja 2016 r. do sądu wpłynął wniosek oskarżonego o uchylenie tymczasowego aresztowania. Po skierowaniu sprawy na posiedzenie, sąd postanowił „nie uwzględnić wniosku oskarżonego i utrzymać w mocy zastosowany wobec niego środek zapobiegawczy”. W uzasadnieniu stwierdził, że nie ustały przyczyny jego stosowania, a z uwagi na wyznaczenie rozprawy w dniu 29 czerwca 2016 r. przedwczesnym byłoby rozstrzygnięcie o przedłużaniu określonego okresu tymczasowego aresztowania. Zażalenie na to postanowienie złożył oskarżony.

Czy w tej sytuacji zażalenie oskarżonego było dopuszczalne?

3. Na posiedzeniu wyznaczonym w przedmiocie odwołania Grzegorzowi K. (lat 18) warunkowego zwolnienia z zakładu poprawczego z powodu uchylania się od nałożonych na niego obowiązków, matka nieletniego złożyła wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. W uzasadnieniu wniosku podniosła, że posiada jedynie wykształcenie podstawowe i dlatego nie potrafi pomóc synowi, który również ukończył tylko szkołę podstawową i „nie zna się na prawie”. Oboje też nie pracują, utrzymując się z renty rodzinnej. Nieletni, któremu umożliwiono ustosunkowanie się do wniosku matki, oświadczył, że go nie popiera i „nie potrzebuje żadnego adwokata”.

Zaproponuj rozstrzygnięcie wniosku i uzasadnij je ? Kiedy nieletni musi mieć obrońcę?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 15

1. Zenon K. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. W trakcie procesu – po złożeniu przez oskarżonego wyjaśnień i przesłuchaniu świadków, sąd z uwagi na powzięte wątpliwości co do charakteru doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego lekarza sądowego. Wezwany na rozprawę biegły stwierdził, że po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego, uznać trzeba, że pokrzywdzony doznał obrażeń naruszających czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni. Po uprzedzeniu przez sąd stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu, obrońca oskarżonego wniósł o skierowanie sprawy na posiedzenie i umorzenie postępowania z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 29 kwietnia 2016 r., Jan N. został skazany za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. popełnione w okresie od lipca 2012 r. do września 2015 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności. Apelację od tego wyroku wniósł sam oskarżony. Stwierdził, że jest niewinny, a wyrok jest niesprawiedliwy i stronniczy, gdyż został oparty jedynie na obciążających go dowodach. Wniósł zatem o uchylenie wyroku w celu przesłuchania w charakterze świadków Alicji i Pawła N. – rodziców oraz Kamili i Mateusza M. – sąsiadów. Na rozprawie apelacyjnej oskarżony oświadczył, że domaga się przesłuchania wskazanych przez siebie osób, które są zorientowane w jego relacjach z żoną i potwierdzą, że nie znęcał się nad nią. Oświadczył, że nie zgłaszał takiego wniosku dowodowego wcześniej, bo był przekonany, że prokurator nie przedstawił dowodów uzasadniających jego winę, a nazwiska osób wymienionych w apelacji były znane sądowi, gdyż „przewijały się” w jego wyjaśnieniach. Obecny na rozprawie prokurator wniósł o oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego jako spóźnionego. Dodał też, że w jego ocenie apelacja oskarżonego nie powinna być w ogóle przyjęta, gdyż nie spełnia wymogów środka odwoławczego.

Oceń zaistniałą sytuację?

3. Sąd Rejonowy w K., ustalając, że Paweł K. skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania uchyła się od obowiązku naprawienia szkody, zarządził wykonanie kary. W piśmie skierowanym do Sądu Rejonowego w K. skazany wniósł o umożliwienie mu odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że w związku z nawiązaniem kontaktu z Janem P. – właścicielem gospodarstwa agroturystycznego w Bieszczadach, chciałby odbywać karę poza miejscem stałego zameldowania, na terenie tego gospodarstwa. Do wniosku dołączył oświadczenie Jana P., który zobowiązał się zatrudnić skazanego na okres 1 roku przy pracach porządkowych w swoim pensjonacie, umożliwiając mu w tym czasie pobyt na terenie gospodarstwa.

Jakie czynności powinien podjąć w tej sprawie sąd? Czy wniosek może zostać uwzględniony?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 16

1. Do Sądu Rejonowego w O. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Janowi K., któremu zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 16 maja 2014 r., w celu użycia za autentyczny, podrobił podpis Zofii K. na wniosku o przyznanie zasiłku rodzinnego. Na rozprawę wyznaczoną w tej sprawie stawiła się Zofia K. wraz z pełnomocnikiem – radcą prawnym. Zgłaszając swój udział w sprawie, pełnomocnik oświadczył, że Zofia K., jako pokrzywdzona, będzie działała w charakterze oskarżyciela posiłkowego.
Oceń zaistniałą sytuację.

2. Sąd Okręgowy w K., rozpoznając zażalenie podejrzanego na postanowienie o przedłużeniu okresu tymczasowego aresztowania wobec Alana H., podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k., utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie, zastrzegając jednocześnie, że tymczasowe aresztowanie ulegnie zmianie na poręczenie majątkowe z chwilą złożenia w terminie 7 dni, tj. do dnia 10 czerwca 2016 r. poręczenia w kwocie 20 000 zł. W dniu 14 czerwca 2016 r. do Sądu Okręgowego w K. wpłynęło pismo podejrzanego, w którym wniósł o wykonanie postanowienia sądu i uchylenie tymczasowego aresztowania. Podniósł w nim, że jego rodzinie udało się zgromadzić wymaganą kwotę poręczenia dopiero w dniu 10 czerwca 2016 r., a ze względu na to, że kolejne dni to sobota i niedziela, kwotę poręczenia można było wpłacić na odpowiedni rachunek w dniu 13 czerwca 2016 r.
Oceń zaistniałą sytuację.

3. obrońca skazanego za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności skierował do sądu rejonowego wnioski o umorzenie postępowania wykonawczego. W uzasadnieniu podniósł, że uwagi na stwierdzoną u skazanego chorobę psychiczną postępowanie wykonawcze jest już od 10 lat zawieszane, a z uzyskiwanych przez sąd opinii lekarskich wynika, że stan zdrowia skazanego nie tylko nie ulega poprawie, ale się pogarsza. W tej sytuacji kierowanie skazanego na kolejne badania kontrolne jest niecelowe, a utrzymywanie go w stanie stałej niepewności co do możliwości osadzenia w zakładzie karnym jest niehumanitarne.
Czy wniosek obrońcy skazanego jest zasadny?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 17

1. Zapoznając się z aktami sprawy Janusza T., oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 190 § 1 k.k., sędzia referent stwierdził brak wniosku pokrzywdzonego o ściganie. W tej sytuacji skierował sprawę na posiedzenie, na którym sąd postanowił zwrócić prokuratorowi sprawę celem usunięcia istotnego braku dochodzenia poprzez odebranie od pokrzywdzonego stosownego oświadczenia. Postanowienie to zaskarżył prokurator, podnosząc, że wskazane uchybienie nie stanowi istotnego braku postępowania. Zażalenie złożył również oskarżony, stwierdzając, że orzeczenie sądu narusza zasadę skargowości, gdyż zgodnie z przepisami brak wniosku powinien skutkować umorzeniem postępowania.
Oceń prawidłowość postanowienia sądu i zasadność wniesionych zażaleń.

2. Paweł G. został skazany wyrokiem sądu okręgowego za przestępstwo z art. 156 § 3 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności. Wyrok zaskarżony został wyłącznie na niekorzyść oskarżonego apelacjami prokuratora i oskarżyciela posiłkowego. Obaj skarżący zarzucili wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych, prowadzący do niezasadnego odstąpienia od zakwalifikowania czynu Pawła G. z art. 148 § 1 k.k., a polegający na przyjęciu, że nie działał on z zamiarem pozbawienia życia pokrzywdzonego, w sytuacji gdy ilość i siła zadanych mu ciosów w głowę prowadzi do wniosków przeciwnych. Naradzając się nad wyrokiem, członkowie składu orzekającego zgodni byli co do tego, że sąd pierwszej instancji trafnie ustalił, że czyn oskarżonego wyczerpywał znamiona z art. 156 § 3 k.k. Nie mieli jednak również żadnych wątpliwości, że wymierzona Pawłowi G. kara w dolnej granicy ustawowego zagrożenia jest rażąco łagodna. Przy uwzględnieniu okoliczności czynu i warunków osobistych oskarżonego, kara wymierzona za przypisane mu przestępstwo nie powinna być niższa niż 6 lat pozbawienia wolności.
Jaki wyrok w tej sytuacji wyda sąd odwoławczy i jak go uzasadni?

3. Dyrektor zamkniętego zakładu psychiatrycznego, w którym wykonywany jest środek zabezpieczający w stosunku do Jana M., przesłał do sądu rejonowego, który orzekł ten środek, pismo podpisane przez siebie i drugiego lekarza psychiatrę, a informujące o braku postępów w leczeniu Jana M. i konieczności kontynuowania terapii. Po przeprowadzeniu posiedzenia, sąd orzekł o utrzymaniu środka zabezpieczającego przez okres dalszych 6 miesięcy. Zażalenie na to postanowienie złożył Jan M. Podniósł w nim, że w przedmiocie utrzymania detencji powinien orzekać sąd penitencjarny, a ponadto, orzekając o stosowaniu wobec niego środka zabezpieczającego, sąd był zobligowany do wysłuchania biegłego psychologa, biegłego psychiatry oraz biegłego seksuologa, gdyż stwierdzono u niego zaburzenia preferencji seksualnych.
Oceń zasadność zażalenia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 18

1. W sprawie Patryka C., oskarżonego o przestępstwo art. 278 § 1 k.k., na etapie wniosków składanych przed zamknięciem przewodu sądowego, obrońca oskarżonego wniósł o dopuszczenie dowodu z nowej opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego. W uzasadnieniu swego wniosku podniósł, że uzyskana jeszcze w śledztwie opinia musi budzić zastrzeżenia, gdyż przybrana do jej wydania biegła psycholog jest córką jednego z opiniujących biegłych lekarzy psychiatrów. Obecny na rozprawie prokurator wniósł o oddalenie wniosku obrońcy. Uzasadniając swoje stanowisko stwierdził, że złożenie wniosku na tym etapie postępowania wskazuje, że zmierza on do przedłużenia postępowania, a skoro obrońca nie podnosi merytorycznych argumentów, które podważyłyby trafność znajdującej się w aktach sprawy opinii, to zgodnie z jej treścią, nie występują już w sprawie uzasadnione wątpliwości co do poczytalności oskarżonego.

Oceń zasadność wniosku obrońcy oskarżonego i stanowiska prokuratora? Jaką decyzję powinien podjąć sąd?

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 4 lutego 2016 r. Aleksy J. został skazany za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy w K., nie uwzględniając apelacji oskarżonego, wyrokiem z dnia 10 maja 2016 r. utrzymał orzeczenie sądu pierwszej instancji w mocy. W dniu 10 czerwca 2016r. prokurator skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 2000 złotych, tj. równowartości korzyści, jaką oskarżony uzyskał za pomoc w zbyciu pochodzącego z kradzieży samochodu. Aleksy J., który stawiał się na posiedzenie stwierdził, że nie rozumie stanowiska prokuratora i uważa je za próbę obejścia przepisów regulujących terminy zaskarżenia wyroku. Ponadto w jego ocenie sąd rejonowy nie powinien ingerować w orzeczenie, które było poddane kontroli sądu wyższej instancji.

Oceń zaistniałą sytuację?

3. Grzegorz B. został osadzony w zakładzie karnym w celu odbycia kary 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., a także dwóch zastępczych kar pozbawienia wolności w rozmiarze 25 i 100 dni zarządzonych za nieuiszczone grzywny oraz kary 30 dni aresztu orzeczonej za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. Po odbyciu pierwszej z wymienionych kar, skazany skierował do sądu penitencjarnego wniosek o udzielenie mu warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kar. W uzasadnieniu podniósł, że w zakładzie karnym cieszy się bardzo dobrą opinią, a odbycie kary 3 miesięcy pozbawienia wolności było dla niego wystarczająco traumatycznym przeżyciem, aby powstrzymać go w przyszłości nawet przed najmniejszym naruszeniem prawa.

Oceń zasadność wniosku skazanego.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 20

1. obrońca z urzędu, który został wyznaczony skazanemu w postępowaniu kasacyjnym, poinformował sąd, że po zapoznaniu się z aktami sprawy i pismem skazanego oznaczonym jako „kasacja” nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji i wniósł o przyznanie należnego mu wynagrodzenia. Prezes sądu powiadomił skazanego o stanowisku obrońcy, informując go o możliwości sporządzenia i wniesienia kasacji przez obrońcę ustanowionego z wyboru. W odpowiedzi na pismo prezesa, skazany, stwierdzając, że jako rencista nie ma środków na opłacenie adwokata, wniósł o wyznaczenie nowego, solidnego obrońcy z urzędu, gdyż poprzedni nawet się z nim nie skontaktował. Dodał też, iż z punktu widzenia gwarantowanej przez konstytucję równości wobec prawa jest niedopuszczalnym, aby o zasadności zastrzeżeń jakie mają do wyroku osoby, których nie stać na opłacenie adwokata rozstrzygał nie Sąd Najwyższy, ale obrońca z urzędu.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. Andrzej P. został oskarżony o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., polegające na tym, że w okresie od lutego 2013 r. do maja 2015 r., bijąc rękami po całym ciele, szarpiąc, wyzywając wulgarnie i grożąc pozbawieniem życia, znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną Anną P. i małoletnim synem Pawłem P. (ur. 21.02.2001r.). Na rozprawie w dniu 29 czerwca 2016 r. oskarżony wniósł o przesłuchanie w charakterze świadków: pokrzywdzonego Pawła P. oraz córki Alicji P. (ur. 1.07.2005 r.), którzy nie byli przesłuchiwanymi w postępowaniu przygotowawczym. Dodał, że w sytuacji gdy oskarżenie opiera się jedynie na zeznaniach zainteresowanych rozstrzygnięciem pokrzywdzonej Anny P. i jej matki, nie wyobraża sobie, aby nie przesłuchano dzieci obserwujących zachowanie swoich rodziców. Prokurator pozostawił wniosek do uznania sądu, zaś Anna P., działająca w charakterze oskarżyciela posiłkowego, oświadczyła, że nie sprzeciwia się przesłuchaniu dzieci, lecz z uwagi na ich dobro nie wyraża zgody na to, aby zeznawały w obecności oskarżonego, którego „panicznie się boją”.

Czy wniosek oskarżonego zasługuje na uwzględnienie. Jak będzie przebiegało postępowanie jeżeli sąd zdecyduje się uwzględnić wniosek oskarżonego?

3. Skazując Waldemara B. za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, sąd jednocześnie orzekł na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w kwocie 10 000 zł. Po upływie 4 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku pokrzywdzony skierował do sądu pismo, w którym domagał się podjęcia odpowiednich działań „nadających wyrokowi realny charakter” i umożliwiających mu skorzystanie z nawiazki. Podniósł bowiem, że wysłane skazanemu monity o zapłatę nawiazki pozostały bez żadnego odzewu. Do sądu wpłynęło również pismo skazanego zawierające wniosek o odroczenie lub rozłożenie nawiazki na raty. Uzasadniając go, skazany stwierdził, że zarabiając 1800 zł. miesięcznie i mając na utrzymaniu troje dzieci, nie jest w stanie odłożyć więcej niż 500 miesięcznie.

Jakie czynności podejmie w tej sprawie podejmie sąd?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 21

1. Na rozprawę apelacyjną w sądzie okręgowym w dniu 15 lipca 2016 r. nie stawił się oskarżony Jakub L. Ze zwrotnego poświadczenia odbioru zawiadomienia o terminie rozprawy wynikało, że kierowaną do niego korespondencją odebrał osobiście w dniu 24 czerwca 2016. Obecny na rozprawie prokurator oświadczył, że jest mu z urzędu wiadomo, że w dniu 29 czerwca 2016 r. Jakub L., został jako podejrzany tymczasowo aresztowany na okres 3 miesięcy. W tej sytuacji obrońca z urzędu Jakuba L. wniósł o odroczenie rozprawy i doprowadzenie oskarżonego na termin rozprawy. Stwierdził, iż wobec tego, że oskarżony nie poinformował go o pozbawieniu wolności, nie mógł wcześniej wystąpić z wnioskiem o sprowadzenie Jakuba L. na rozprawę odwoławczą.

Czy wniosek obrońcy jest zasadny? Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. Prezes sądu rejonowego, do którego wpłynął akt oskarżenia przeciwko Pawłowi M. oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z art. 228 § 1 k.k., wystąpił do sądu apelacyjnego w o rozważenie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że sprawa ma dużą wagę, gdyż oskarżony, któremu zarzuca się przyjęcie korzyści majątkowej jest długoletnim burmistrzem i z tej racji od momentu wszczęcia postępowania przygotowawczego sprawie towarzyszy duże zainteresowanie medialne. Ponadto, oskarżony jest osobą powszechnie znaną w środowisku lokalnym, a w przeszłości jako aplikant sądowy praktykował w miejscowym sądzie rejonowym. Wskazał również, iż sprawa ma skomplikowany charakter, gdyż podstawą oskarżenia są materiały z podsłuchów, a więc dowodów niespotykanych w dotychczasowej praktyce orzeczniczej kierowanego przez niego sądu.

Oceń zaistniałą sytuację.

3. Wobec nieletniego Jakuba S. (lat 16), który dopuścił się czynu karnego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k., polegającego na tym, że na terenie gimnazjum, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przemocą i groźbą bezprawną usiłował wymusić od małoletniego Pawła R. pieniądze, sąd rodzinny zastosował środek wychowawczy w postaci odpowiedzialnego nadzoru matki Teresy S. W dniu 15 lipca 2016 r. do sądu rodzinnego wpłynęło pismo Teresy S., w którym wniosła o zwolnienie jej z nałożonego na nią obowiązku nadzoru. W uzasadnieniu stwierdziła, że jej syn osiągnął pełnoletniość. A wobec tego, że nie liczy się z jej zdaniem, ona nie ma żadnej realnej możliwości wpływania na jego zachowanie. Pismo przedstawiono do decyzji przewodniczącemu wydziału.

Jaką decyzję powinien podjąć przewodniczący?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 22

1. Na rozprawę wyznaczoną w sprawie Piotra M. i Pawła K., których oskarżono o popełnienie przestępstwa z art. 158 § 1 k.k., stawili się obaj oskarżeni, prokurator oraz wszyscy wezwani świadkowie. Nie stawił się natomiast zawiadomiony o terminie rozprawy obrońca z urzędu Piotra M., wyznaczony na wniosek oskarżonego motywowany brakiem środków na ustanowienie obrońcy z wyboru. Piotr M. oświadczył, że kontaktował się z wyznaczonym obrońcą, który z racji innych swoich obowiązków nie może uczestniczyć w rozprawie. Nie sprzeciwia się jednak prowadzeniu postępowania pod jego nieobecność. Wnosi jedynie, aby sąd po zamknięciu przewodu sądowego przerwał rozprawę w celu umożliwienia obrońcy wygłoszenia mowy końcowej. W ramach wniosków zgłaszanych przed otwarciem przewodu sądowego Paweł K. wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, podnosząc, że jako uczeń liceum nie pracuje, a jego bezrobotnych rodziców nie stać na finansowanie mu obrony z wyboru.

Czy w tej sytuacji możliwym jest prowadzenie rozprawy i wydanie wyroku?

2. Sąd Rejonowy w K., uwzględniając (przy braku sprzeciwu prokuratora i pokrzywdzonego) wniosek oskarżonego Pawła K. o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie określonej kary bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, wyrokiem z dnia 4 maja 2016 r. skazał go za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności. Apelację od tego wyroku wywiedli prokurator i oskarżony. Prokurator, powołując się na obrazę art. 64 § 2 k.k., wniósł o zmianę wyroku przez wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony w osobistej apelacji wniósł „o ponowne i wnikliwe rozpoznanie sprawy”. W uzasadnieniu podniósł, że przed sądem zmienił swoje stanowisko z śledztwa i przyznając się do winy, poddał się dobrowolnie karze. Zrobił to tylko po to, aby doprowadzić do uchylenia tymczasowego aresztowania. Nie składał jednak wyjaśnień ani przed sądem ani w postępowaniu przygotowawczym. Jedynym zaś dowodem jego winy były zeznania pokrzywdzonego, który rozpoznał go z zaledwie 90 – procentową pewnością.

Oceń zaistniałą sytuację.

3. Sąd penitencjarny, uwzględniając wniosek Andrzeja Nowaka, motywowany złym stanem zdrowia, udzielił skazanemu przerwy w odbywaniu kary na okres 3 miesięcy. Po uprawomocnieniu się postanowienia i zwolnieniu skazanego do sądu wpłynęło pismo dyrektora zakładu karnego, informujące o tym, że na skutek błędnego wprowadzenia danych do systemu komputerowego przesłane sądowi świadectwo lekarskie dotyczyło innego osadzonego, noszącego takie samo imię i nazwisko, jak skazany. Z przesłanego w załączeniu właściwego świadectwa lekarskiego wynikało, że stan zdrowia skazanego nie budził zastrzeżeń i nie stwierdzono u niego żadnych przeciwwskazań do odbywania kary. W tej sytuacji Sąd penitencjarny skierował sprawę na posiedzenie, na którym postanowił o uchyleniu postanowienia o udzieleniu przerwy.

Oceń trafność rozstrzygnięcia sądu. Czy skazany może je zaskarżyć?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 23

1. W sprawie Adama P., Jarosława O. i Zbigniewa B. oskarżonych o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. sąd postanowił odroczyć wydanie wyroku. Na publikację wyroku stawili się oskarżony Adam P. oraz obrońca z urzędu Zbigniewa B. Nie stawili się natomiast: prokurator, oskarżyciel posiłkowy, oskarżony Jarosław O. oraz jego obrońca z urzędu, oskarżony Zbigniew B., odbywający karę pozbawienia wolności, co do którego nie zarządzono sprowadzenia na ogłoszenie wyroku, a także obrońca z wyboru Adama P.

Czy w tej sytuacji sąd powinien doręczyć stronom i obrońcom odpis wyroku? W jakim terminie strony i obrońcy mogą złożyć wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku?

2. Paweł S. został oskarżony o czyn z art. 157 § 1 k.k. Z uwagi na ujawniony przez oskarżonego na rozprawie fakt podjęcia leczenia psychiatrycznego sąd rejonowy celem ustalenia stanu jego zdrowia psychicznego dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Ze sporządzonej przez biegłych opinii wynikało, iż oskarżony w chwili czynu miał zniesioną poczytalność i zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że w związku z chorobą psychiczną ponownie popełni czyn zabroniony przeciwko życiu lub zdrowiu. Powołując się na treść opinii, pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego złożył na rozprawie wniosek o zastosowanie wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania. Obrońca oskarżonego ocenił wniosek pełnomocnika jako bezpodstawny i niedopuszczalny. Podniósł również, że oskarżony stawia się na każde wezwanie sądu, nie utrudnia postępowania, nie udowodniono mu, aby groził komukolwiek pozbawieniem życia, a za czyn którego miał się dopuścić, a do popełnienia którego się nie przyznaje nie grozi mu surowa kara, gdyż sądy za podobne przestępstwa orzekają zazwyczaj kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd, jeżeli zgromadzone dowody wskazywałyby na duże prawdopodobieństwo, że oskarżony jest sprawcą zarzucanego mu czynu?

3. Marian K. został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz orzeczoną na podstawie 71 § 1 k.k. grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych po 40 złotych każda. Na poczet grzywny sąd zaliczył mu okres zatrzymania w dniach 10 – 11 lutego 2015 r. Z uwagi na bezskuteczność egzekucji, sąd rejonowy zarządził skazanemu wykonanie 8 miesięcy zastępczej kary ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie do wykonywania pracy społecznej w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Po wykonaniu 45 godzin pracy społecznie użytecznej skazany wniósł o zamianę pozostałej reszty kary na grzywnę, gdyż zdobył zatrudnienie i posiada już dochody pozwalające na jej spłatę.

Oceń zaistniałą sytuację.

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 24

1. Przed sądem okręgowym toczy się postępowanie przeciwko oskarżonemu, któremu zarzucono popełnienie dwóch czynów – przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. oraz przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. Po złożeniu przez pokrzywdzonego zeznań, sąd na wniosek obrońcy oskarżonego dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu szacowania wartości ruchomości na okoliczność ustalenia wysokości szkody, jaką oskarżony miał spowodować, uszkadzając samochód pokrzywdzonego. Celem przeprowadzenia tego dowodu sąd rozprawę odroczył. Ze sporządzonej przez biegłego opinii wynikało, że z uwagi na wysokość szkody, która nie przekraczała $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia, czyn oskarżonego stanowi wykroczenie z art. 124 § 1 k.w.

Czy stwierdzona okoliczność będzie miała wpływ na dalszy tok postępowania? Jeżeli tak, to jaki?

2. Alfred K. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Po zapoznaniu się z aktami sprawy, sędzia referent wydał zarządzenie o skierowaniu sprawy na posiedzenie celem warunkowego umorzenia postępowania. Na posiedzenie nie stawił się ani oskarżony, ani pokrzywdzony ani też prokurator. Ten ostatni skierował do sądu pismo, w którym oświadczył, iż wobec tego, że oskarżyciel nie wystąpił z wnioskiem o warunkowe umorzenie postępowania, uważa skierowanie sprawy na posiedzenie za nieuzasadnione. Po ujawnieniu akt sprawy, sąd wydał wyrok, którym warunkowo umorzył postępowanie o zarzucany oskarżonemu czyn, uznając iż stanowi on wypadek mniejszej wagi z art. 278 § 3 k.k.

Czy postępowanie sądu było prawidłowe? W jakim terminie i kto będzie mógł zaskarżyć wydany wyrok?

3. Skazany za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności skierował do sądu rejonowego wniosek o uchylenie nałożonego na niego obowiązku przygotowania się do zawodu. Wniosek uzasadnił problemami zdrowotnymi. Po przeprowadzeniu posiedzenia i wysłuchaniu skazanego, sąd postanowił nie uwzględnić jego wniosku. Postanowienie zaskarżył skazany, wnosząc w zażaleniu o jego uchylenie. W uzasadnieniu podniósł, że sąd naruszył jego prawa, rozpoznając sprawę bez udziału obrońcy z urzędu, który bronił go w sprawie, w której został skazany. Skoro jego sytuacja nie uległa zmianie, gdyż w dalszym ciągu leczy się z uzależnienia od środków odurzających, nie osiąga żadnych dochodów i pozostaje na utrzymaniu rodziców, to nadal powinien mieć możliwość korzystania z pomocy obrońcy.

Czy zażalenie skazanego jest zasadne? Omów zasady korzystania z pomocy obrońcy w postępowaniu wykonawczym.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 25

1. Janusz S. został oskarżony o to, że w dniu 24 sierpnia 2015 r. poprzez rzucanie kamieniami w okna domu Leszka K. dokonał zniszczenia mienia pokrzywdzonego, powodując szkodę w wysokości 3000 zł. Na rozprawę wyznaczoną w tej sprawie stawili się oprócz oskarżonego i pokrzywdzonego również rodzice i dwaj pełnoletni bracia oskarżonego. Stawił się również Jakub S., który oświadczył, że jako dziennikarz lokalnego tygodnika „Nowiny” gromadzi materiał prasowy na temat konfliktu istniejącego od wielu pokoleń między rodzinami oskarżonego i pokrzywdzonego i dlatego wnosi o zezwolenie na wykonanie kilku zdjęć z rozprawy. W tej sytuacji pokrzywdzony Leszek K. wniósł o wyłączenie jawności rozprawy. Stwierdził, że nie widzi żadnego powodu do „robienia z jego krzywdy prasowej szopki”. Oskarżony oświadczył, że uważa wniosek pokrzywdzonego za bezzasadny. Nie wie dlaczego członkowie jego najbliższej rodziny nie mogliby go wspierać swoją obecnością. Oświadczył też, iż „lojalnie uprzedza sąd, że wiedząc jak działa polski wymiar sprawiedliwości, będzie nagrywał dyktafonem przebieg rozprawy.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. W sprawie Antoniego A., oskarżonego o czyn z art. 157 § 1 k.k. prokurator wystąpił do sądu z wnioskiem o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary. Wobec tego, że pokrzywdzony nie sprzeciwił się wnioskowi i nie stawił się na posiedzenie, sąd uwzględnił wniosek i wydał wyrok. W terminie 7 dni, pozbawiony wolności w innej sprawie oskarżony złożył wniosek o doręczenie mu uzasadnienia wyroku w całości. Wniosek o tej samej treści złożył również pokrzywdzony. Po sporządzeniu uzasadnienia wyroku, doręczono je oskarżonemu i pokrzywdzonemu. Po upływie 14 dni od doręczenia uzasadnienia oskarżonemu do sądu wpłynęło pismo jego obrońcy. Wniósł w nim o przesłanie mu sporządzonego uzasadnienia wyroku, które zgodnie z przepisami, z uwagi na złożenie wniosku przez oskarżonego, powinno zostać doręczone również jemu. Zwrócił się również o przesłanie zarówno jemu jak i oskarżonemu pełnego uzasadnienia, gdyż według informacji przekazanych mu przez Antoniego A., doręczone mu uzasadnienie nie zawierało ani ustaleń faktycznych ani oceny dowodów, co uniemożliwia sporządzenie apelacji.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd? Czy pojęte dotychczas czynności były prawidłowe?

3. Nieletnia Liliana K. (lat 18) została warunkowo zwolniona z zakładu poprawczego. Okres próby ustalono na 2 lata. Wobec tego, iż w tym czasie Liliana K. popełniła przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., za które została skazana na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, sąd rodzinny odwołał warunkowe zwolnienie i zarządził umieszczenie nieletniej w zakładzie poprawczym. Zażalenie na to postanowienie złożyła nieletnia, podnosząc, że w jej sytuacji brak przesłanek do odwołania warunkowego zwolnienia.

Czy zażalenie nieletniej jest zasadne?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 26

1. W dniu 15 kwietnia 2016 r. prokurator powtórnie wydał postanowienie o umorzeniu śledztwa prowadzonego przeciwko Janowi N. podejrzanemu o czynu z art. 163 § 3 k.k. W postępowaniu tym występowało 7 pokrzywdzonych. W dniu 1 czerwca 2016 r. do sądu rejonowego wpłynął subsydiarny akt oskarżenia sporządzony i podpisany przez pełnomocnika pokrzywdzonej Anny K. oraz akt oskarżenia sporządzony i podpisany przez pokrzywdzonego Grzegorza L. W dniu 5 czerwca 2016 r. wpłynęło również pismo pokrzywdzonej Haliny K., w którym powołując się na stan zdrowia i pobyt w szpitalu, wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia aktu oskarżenia i wyznaczenie adwokata z urzędu do jego sporządzenia. Po zapoznaniu się z aktami śledztwa, sędzia referent ustalił, że odpis postanowienia o umorzeniu śledztwa doręczono: Annie K. – 27 kwietnia 2016r., jej pełnomocnikowi – 2 maja 2016 r., Grzegorzowi L. – 13 maja 2015 r. a Halinie K. – 19 kwietnia 2016 r.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. Wyrokiem sądu rejonowego skazano Aleksandra S. za czyn art. z 289 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Apelację od tego wyroku wywiódł oskarżony. Stwierdził w niej, że wyrok jest niesprawiedliwy, gdyż jest niewinny. Wyrok zaskarżył też prokurator, który domagając się uchylecia wyroku, zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżony zabierając pojazd w celu krótkotrwałego użycia nie pokonał zabezpieczenia przed jego użyciem. Sąd odwoławczy, stwierdzając zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej (nienależyta obsada sądu), uchylił zaskarżony wyrok, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania. Rozpoznając ponownie sprawę, sąd rejonowy doszedł do wniosku, że zebrane dowody wskazują na realizację przez oskarżonego znamion kradzieży z włamaniem, czemu dał wyraz uprzedzając strony o możliwości zakwalifikowania czynu Aleksandra S. z art. 279 § 1 k.k. We wnioskach końcowych prokurator wniósł o uznanie oskarżonego za winnego tak zakwalifikowanego czynu i wymierzenie mu kary 1 roku pozbawienia wolności. Oskarżony wniósł o wydanie „sprawiedliwego wyroku”.

W jaki sposób sąd rozstrzygnie sprawę i dlaczego?

3. W stosunku skazanego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. wykonywana jest kara 12 miesięcy ograniczenia wolności, polegająca na potrąceniu na cel społeczny 25 % wynagrodzenia w stosunku miesięcznym. W dniu 4 lipca 2016 r. skazany skierował do sądu pismo, w którym wniósł o warunkowe zwolnienie z wykonywania kary, albo przynajmniej „zawieszenie” na okres 3 miesięcy potrącania wynagrodzenia. W uzasadnieniu swojego wniosku skazany podniósł, że odbył już 7 miesięcy kary. Dodał, że wykonywana kara jest bardzo dotkliwa, gdyż posiada na utrzymaniu żonę i troje dzieci. Zawieszenie jej na okres 3 miesięcy pozwoliłoby mu zorganizować dzieciom wakacje i przeprowadzić niezbędny remont w mieszkaniu.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sprawy i uzasadnij je.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 27

1. Rafał P. został skazany wyrokiem sądu rejonowego za przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności. W przewidzianym do tego terminie obrońca oskarżonego złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Po uzyskaniu informacji, że z uwagi na chorobę sędziego referenta prezes sądu przedłużył o dwa miesiące termin sporządzenia uzasadnia wyroku, oskarżony skierował do sądu pismo, w którym oświadczył, że cofa wniosek o uzasadnienie wyroku. Dodał, że wnosi o „szybkie uprawomocnienie wyroku”, gdyż z uwagi na możliwość zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania stosowanego w innej sprawie, w której został uniewinniony, mógłby już ubiegać się o warunkowe zwolnienie.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. W sprawie Romana S. podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. prokurator skierował do sądu wniosek o umorzenie postępowania karnego z powodu niepoczytalności podejrzanego i orzeczenie wobec niego środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym. Sąd po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem prokuratora, podejrzanego i jego obrońcy wydał wyrok, którym na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. umorzył postępowanie, a w pozostałym zakresie nie uwzględnił wniosku prokuratora. Podając ustne motywy wyroku, przewodniczący stwierdził, że choć fakt popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu i jego niepoczytalność nie budziły wątpliwości, to w ocenie sądu, zarzucane mu przestępstwo, ograniczające się do wyzwisk i awantur słownych, nie spełniało kryterium czynu o znacznej społecznej szkodliwości.

Oceń zaistniałą sytuację?

3. W związku z pismem pełnomocnika pokrzywdzonego, występującego wcześniej w procesie w charakterze oskarżyciela posiłkowego, informującym o tym, że skazany nie realizuje obowiązku probacyjnego, polegającego na spełnieniu świadczenia wynikającego z nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym, przewodniczący skierował sprawę na posiedzenie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary. Po rozpoznaniu sprawy sąd postanowił nie zarządzać wykonania wobec skazanego warunkowo zawieszonych kary 2 lat pozbawienia wolności, stwierdzając, że skazany nie realizuje obowiązku probacyjnego z przyczyn od niego niezależnych. Zażalenie na to postanowienie złożyli pełnomocnik pokrzywdzonego i prokurator. Prezes sądu odmówił przyjęcia obu zażaleń, jako niedopuszczalnych w postępowaniu wykonawczym.

Czy zarządzenie prezesa sądu jest słuszne?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 28

1. Sąd Okręgowy w R., wyrokiem z dnia 6 maja 2016 r. uwzględniając apelację oskarżonego Jana K. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 12 lutego 2016 r., umarzając warunkowo postępowanie. W dniu 27 lipca 2016 r. ustanowiony przez skazanego na tym etapie procesu obrońca wywiódł kasację. Wnosząc o uchylenie wyroków obu instancji i umorzenie postępowania, powołał się na rażące naruszenie prawa, polegające na niedostrzeżeniu przez sąd z urzędu, że czyn przypisany skazanemu, cechował się znikomym stopniem społecznej szkodliwości, co powinno skutkować umorzeniem postępowania. Kasację w terminie złożył również pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, który nie wniósł wcześniej apelacji. Domagając się zmiany wyroku sądu odwoławczego, skarżący podniósł, że zapadł on z rażącą obrazą prawa, polegającą na warunkowym umorzeniu postępowania w stosunku do sprawcy, który był karany za przestępstwo umyślne.

Oceń dopuszczalność wniesionych kasacji? Wskaż dalszy tok postępowania.

2. Oskarżając Janusza P. o popełnienie czynu z art. 288 § 1 k.k., prokurator zamiast aktu oskarżenia skierował do sądu wnioski o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz obciążenie go kosztami sądowymi. Na wyznaczone w tej sprawie posiedzenie nie stawili się ani oskarżony ani prokurator ani też pokrzywdzony. Przewodniczący stwierdził, że wszyscy uprawnieni do udziału w posiedzeniu zostali prawidłowo zawiadomieni o jego terminie. Ujawnił również pismo pokrzywdzonego, który oświadczył, że będzie działał w charakterze oskarżyciela posiłkowego i wyraża zgodę na uwzględnienie wniosku prokuratora pod warunkiem nałożenia na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd? Czy pismo pokrzywdzonego ma znaczenie dla toczącego się postępowania?

3. Z ustaleń poczynionych przez Policję na skutek zawiadomienia pracowników ochrony parkingu wynikało, iż zatrzymani Paweł M (lat 16) i Piotr M. (17 lat) są wychowankami zakładu poprawczego. W trakcie przepustki udzielonej im przez dyrektora zakładu poprawczego dopuścili się kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki Fiat Punto, z którego zabrali w celu przywłaszczenia tablet o wartości 500 zł

Czy zaistniałe zdarzenie będzie miało wpływ na sytuację nieletnich, a jeżeli tak, to jaki?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 29

1. Po dokonaniu wstępnej kontroli aktu oskarżenia w sprawie tymczasowo aresztowanego Jacka W. oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., przewodniczący skierował sprawę na posiedzenie w przedmiocie rozstrzygnięcia kwestii dalszego stosowania tymczasowego aresztowania. Na posiedzenie stawił się obrońca oskarżonego, który wniósł o odstąpienie od stosowania aresztu. Podniósł, że nie istnieje obawa utrudniania postępowania ze strony oskarżonego, gdyż ten chce dobrowolnie poddać się karze. Na potwierdzenie tego, złożył do akt sprawy pismo, w którym w imieniu Jacka W. wniósł o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i wymierzenie oskarżonemu kary 3 lat pozbawienia wolności.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy wniosek obrońcy będzie miał wpływ na rozstrzygnięcie kwestii stosowania tymczasowego aresztowania i dalsze postępowanie w sprawie?

2. Grzegorza R. został oskarżony o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. mające polegać na tym, że uderzając Jana N. pięściami po głowie i kopiąc go po całym ciele spowodował u niego obrażenia ciała skutkujące rozstrojem zdrowia na okres ok. 2 miesięcy. W oparciu o wyniki postępowania dowodowego, wskazujące, że powodem pobicia pokrzywdzonego było powiadomienie przez niego Policji o prowadzeniu samochodu przez znajdującego się pod wpływem alkoholu oskarżonego, sąd uprzedził strony o możliwości zakwalifikowania czynu oskarżonego z art. 245 kk. Wydany następnie wyrokiem skazał oskarżonego za czyn z art. 245 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w z. z art. 11 § 2 k.k. Wyrok ten zaskarżył obrońca oskarżonego. Wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, powołał się na bezwzględną przyczynę odwoławczą – brak skargi uprawnionego oskarżyciela, wynikająca z orzekania poza zakresem oskarżenia. Zarzucił też sądowi pierwszej instancji obrazę przepisów procesowych, a to nieuprzedzenie o pełnej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu.

Oceń zasadność apelacji obrońcy oskarżonego.

3. Adrian P., zamieszkujący na stałe w Sosnowcu, ale w związku z odbywanymi studiami dziennymi (VI semestr) w Krakowie, przebywający tam jedynie w weekendy i wakacje, został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat. W okresie próby oddano go pod dozór kuratora. Jeszcze przed uprawomocnieniem się tego wyroku Adrian P. dopuścił się kolejnego przestępstwa z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Który sąd będzie właściwy do rozstrzygnięcia kwestii zarządzenia wykonania kary?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 30

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. Albert K. został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Wyrok zaskarżył na niekorzyść oskarżonego prokurator, zarzucając mu rażącą niewspółmierność kary, wyrażająca się w niezasadnym zastosowaniu warunkowego zawieszenia jej wykonania. Uczestniczący w rozprawie odwoławczej prokurator, w ramach wniosków zgłaszanych przed otwarciem przewodu sądowego, wniósł o sprostowanie omyłki pisarskiej zawartej w oznaczeniu słownym wymiaru kary, poprzez wpisanie w miejsce słowa „dziesięciu” wyrazu „dziesięciu”. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że treść pisemnych motywów wyroku nie pozostawia wątpliwości, że sąd orzekając karę w rozmiarze zgodnym z wnioskami oskarżyciela wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Obrońca oskarżonego oświadczył, że co do zasady przychyła się do wniosku prokuratora, jednak uważa, iż pierwszeństwo powinien mieć zapis słowny, a wątpliwości wynikające z omyłki pisarskiej powinny być korygowane na korzyść oskarżonego. Z uwagi na charakter omyłki, celem jej sprostowania, wniósł o odroczenie rozprawy i zwrócenie akt sprawy sądowi rejonowemu.

Jak w twojej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. W dniu 1 lipca 2016 r. Bogdan B. złożył w Sądzie Rejonowym w P. wniosek wznowienia o postępowania zakończonego wyrokiem nakazowym z dnia 2 września 2015 r. Podniósł, że o wyroku dowiedział się dopiero w chwili zatrzymania w dniu 12 czerwca 2016 r. do odbycia zastępczej kary pozbawienia wolności zarządzonej za grzywnę orzeczoną tym wyrokiem nakazowym. Sędzia referent, któremu przedstawiono pismo skazanego, zapoznając się z aktami sprawy, ustalił, że adresowaną do Bogdana B. przesyłkę zawierającą wyrok nakazowy uznano za doręczoną z dniem 20 grudnia 2015, gdyż nie podjął jej mimo dwukrotnego awizowania. Z tego samego powodu uznano za doręczoną późniejszą korespondencję kierowaną do niego w postępowaniu wykonawczym.

Czy w sprawie Bogdana B. zachodzą przesłanki wznowienia postępowania? Wskaż dalszy tok postępowania.

3. Sąd rejonowy, uwzględniając wniosek skazanego Rafała M., postanowił odroczyć mu wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy. Postanowienie zaskarżył prokurator, podnosząc, iż sytuacja rodziny skazanego nie wskazuje na to, aby osadzenie go w zakładzie karnym powodowało dla jego najbliższych zbyt ciężkie skutki. Po wysłuchaniu skazanego, sąd odwoławczy, wyznaczając kolejny termin posiedzenia, zlecił kuratorowi przeprowadzenie wywiadu środowiskowego celem zweryfikowania prawdziwości podnoszonych przez Rafała M. okoliczności. W okresie między posiedzeniami sądu odwoławczego skazany został doprowadzony do zakładu karnego. W związku z osadzeniem w zakładzie karnym skazany zwrócił się do sądu odwoławczego o wyjaśnienie przyczyn bezpodstawnego pozbawienia go wolności przed prawomocnym rozstrzygnięciem wniosku o odroczenie wykonania kary.

Oceń zaistniałą sytuację. Zaproponuj czynności, jakie należy podjąć w tej sprawie.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 32

1. W toczącej się przed Sądem Okręgowym w K. sprawie Pawła M. oskarżonego o przestępstwo z art. 156 § 3 k.k. postanowiono zlecić przesłuchanie świadka Jacka K. Sądowi Rejonowemu w Z., jako sądowi wezwanemu (zły stan zdrowia świadka, zamieszkującego w odległości ponad 400 km od siedziby Sądu Okręgowego). Ze względu na ujawnione w czasie przesłuchania świadka okoliczności co do jego stanu psychicznego, sąd wezwany postanowił przesłuchać go w obecności biegłego lekarza psychiatry i dopuścić dowód z jego opinii na okoliczność zdolności świadka do postrzegania i odtwarzania spostrzeżeń. W apelacji od wydanego wyroku skazującego obrońca oskarżonego podniósł zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, polegającej na orzekaniu w sprawie zastrzeżonej do właściwości sądu okręgowego przez sąd rejonowy, który nie tylko przeprowadził dowód z zeznań jednego z najistotniejszych świadków, ale z własnej inicjatywy wprowadził do materiału dowodowego dowód z opinii biegłego.

Oceń zasadność apelacji obrońcy.

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S., utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w K., Leszek M. został skazany za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. W dniu 29 czerwca 2016 r. do Sądu Rejonowego w S. wpłynęło pismo Jadwigi M., która jako narzeczona skazanego zwróciła się o ułaskawienie Leszka M. Zapoznając się aktami sprawy, przewodniczący ustalił, że wymierzona skazanemu kara została objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w C.

Jak potoczy się dalsze postępowanie w tej sprawie?

3. Tymczasowo aresztowany Patryk K., którego oskarżono o popełnienie przestępstwa z art. 159 k.k. zwrócił się do sądu rejonowego o wyrażenie zgody na korzystanie z pozostawionego w depozycie aresztu telefonu komórkowego. W uzasadnieniu swojego wniosku wskazał, że jest ojcem trójki małoletnich dzieci w wieku 3, 5 i 7, z którymi jest bardzo mocno związany emocjonalnie i nie chciałby stracić z nimi kontaktu. Dodał też, że stosowane tymczasowe aresztowanie ma charakter „nakładczy”, gdyż wprowadzono mu do wykonania karę 2 lat pozbawienia wolności. Sędzia referent, któremu przedstawiono pismo, zarządził poinformować Patryka K., że jego prośba zostanie rozważona po złożeniu przez oskarżonego wyjaśnień i przesłuchaniu pokrzywdzonego.

Czy decyzja sędziego był prawidłowa?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 33

1. Jacek B. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. W trakcie trwających już cztery godziny wyjaśnień Jacka B. przewodniczący zarządził dla wypoczynku 20 minut przerwy. Po zakończeniu przerwy oskarżony nie stawiał się na rozprawę. Według informacji pokrzywdzonej miał opuścić budynek sądu, oświadczając, że „nie zamierza dłużej uczestniczyć w tej farsie”. W tym stanie rzeczy, sąd, powołując się na potrzebę zadania pytań oskarżonemu i ustosunkowania się przez niego do odmiennych wyjaśnień z postępowania przygotowawczego, postanowił zarządzić zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie oskarżonego. W tym celu odroczył rozprawę. Doprowadzony na kolejny termin oskarżony oświadczył, że jest zbulwersowany decyzją sądu, która nie została mu nawet doręczona. Złożył też do akt zażalenie, w którym podniósł, że został bezprawnie pozbawiony wolności, gdyż według wiedzy, jaką uzyskał po zapoznaniu się przepisami kodeksu postępowania karnego, jego udział w rozprawie nie był obowiązkowy. Gdyby wiedział, że jest inaczej, na pewno stawiałby się dobrowolnie na wezwanie sądu.

Oceń dopuszczalność i zasadność zażalenia oskarżonego. Przedstaw tok postępowania wywołany jego wniesieniem.

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Jarosław P. został skazany za czyn z art. 278 § 1 k.k., zaś Aleksander P. za czyn z art. 291 § 1 k.k., polegający na nabyciu od Jarosława P. przedmiotów pochodzących z przypisanego mu przestępstwa. Apelacje od tego wyroku wywiedli obrońcy obu oskarżonych. Obrońca Jarosława P. zaskarżył wyrok w całości, natomiast obrońca Aleksandra P. zaskarżył wyrok w zakresie orzeczenia o karze, zarzucając mu rażącą surowość, polegającą na niezastosowaniu warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności. W trakcie narady na wyrokiem członkowie składu orzekającego doszli do przekonania, że z uwagi na sposób przeprowadzenia okazania Jarosława P. pokrzywdzonemu, rozpoznanie oskarżonego budzi poważne wątpliwości, co powoduje konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego. Stwierdzone ponadto nieprawidłowości w sposobie powiadomienia Jarosława P. o terminie rozprawy, powodują konieczność uchylecia wyroku i przekazania jego sprawy do ponownego rozpoznania. W tej sytuacji sędzia sprawozdawca wskazał na potrzebę uchylecia wyroku również w stosunku do Aleksandra P.

Czy stanowisko sędziego sprawozdawcy jest słuszne?

3. Po zawiadomieniu dyrektora liceum, w sprawie nieletniego Janusza S. – ucznia tej szkoły, wszczęto postępowanie w związku z uzasadnionym podejrzeniem popełnienia czynu karalnego z art. 157 § 1 k.k. (pobicie Artura Ż. – ucznia młodszej klasy). W toku postępowania ustalono, iż obrażenia, które nieletni spowodował u pokrzywdzonego naruszały czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. Zarówno pokrzywdzony jak i przesłuchani w tej sprawie rodzice pokrzywdzonego oświadczyli, że ze względu na pokrycie przez rodziców nieletniego kosztów leczenia i przekazanie stosownego zadośćuczynienia nie widzą potrzeby ścigania Janusza S.

Czy ujawnione w toku postępowania okoliczności oraz stanowisko pokrzywdzonego i jego rodziców mają wpływ na sytuację nieletniego?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 34

1. Paweł K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w O. za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Po upływie 6 miesięcy od daty prawomocności wyroku do sądu wpłynął wniosek Albina K. – przesłuchanego w tej sprawie w charakterze świadka – o sprostowanie omyłki pisarskiej zawartej w protokole rozprawy z dnia 12 lipca 2015 r. Wnioskodawca wskazał, że na skutek zawiadomienia złożonego przez skazanego wszczęto przeciwko niemu postępowanie karne o składanie fałszywych zeznań. Zapoznając się materiałami sprawy zorientował się, że w protokole rozprawy, na której składał zeznania w sprawie Pawła K. zapisano, że słyszał wielokrotnie jak oskarżony wyzywał pokrzywdzoną, słyszał też odgłosy bicia oraz płacz żony oskarżonego. Zapis ten nie odpowiada prawdzie, gdyż składając zeznania twierdził jedynie, iż wie o tych faktach z opowiadań sąsiada.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. Jarosława G. i Marek S. zostali oskarżeni o popełnienie czynu z art. 286 § 1 k.k. Wydając zarządzenie o wyznaczeniu pierwszego terminu rozprawy, przewodniczący polecił zawiadomić prokuratora oraz oskarżonych, uznając obecność Marka S. za obowiązkową. Obaj oskarżeni nie stawili się na wyznaczoną rozprawę. Ustalając przyczyny nieobecności oskarżonych przewodniczący stwierdził, że zawiadomienie o terminie rozprawy wysłane do Jarosława G. odebrała jego siostra. Odczytał też pismo oskarżonego, w którym informował, że z uwagi na obowiązki zawodowe nie będzie uczestniczył w rozprawie i wnosi o usprawiedliwienie swojej nieobecności. Odnośnie Marka S., stwierdził, iż przesłane zawiadomienie, pomimo dwukrotnego awizowania, nie zostało odebrane.

Czy w tej sytuacji sąd może przystąpić do rozpoznania sprawy?

3. Sąd rodzinny zobowiązał nieletniego Mateusza M., który dopuścił się czynu karalnego z art. 124 § 1 k.w., aby w terminie miesiąca przeprosił pokrzywdzonego oraz naprawił wyrządzoną szkodę, poprzez przekazanie mu kwoty 70 złotych za wymianę stłuczonej szyby. Po upływie wyznaczonego terminu pokrzywdzony poinformował sąd, że nieletni nie przeprosił go i nie naprawił szkody. W tej sytuacji sąd rodzinny postanowił wymierzyć rodzicom karę pieniężną w kwocie 500 zł z tytułu uchylania się przez nieletniego od nałożonych na niego obowiązków.

Oceń zaistniałą sytuację? Czy sąd postąpił słusznie?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 35

1. W sprawie o czyn z art. 190 § 1 kk sąd 5 maja 2016 roku zastosował wobec oskarżonego Piotra N. środek zapobiegawczy w postaci dozoru policji w związku z kolejnym (drugim) niestawiennictwem na rozprawę. Po rozpoznaniu zażalenia oskarżonego postanowienie zostało utrzymane w mocy. Sąd rozpoznawał sprawę na rozprawach 27 maja 2016 roku oraz 17 czerwca i 30 czerwca 2016 roku, na które oskarżony się stawił. 30 czerwca 2016 roku, kiedy są przerwał rozprawę do 13 lipca 2016 roku oskarżony wniósł o uchylenie dozoru policji podnosząc, że nie utrudniał już postępowania. Sąd wniosku nie uwzględnił. Oskarżony wniósł na to postanowienie zażalenie. Przewodniczący ma jednak wątpliwości, czy winien nadać bieg temu zażaleniu.

Proszę rozstrzygnąć wątpliwości co do sposobu procedowania w przedmiocie zażalenia, wskazując stosowne przepisy prawa.

2. Prokurator postawił Ludwikowi O. (nie karany, urzędnik, kawaler) zarzut spowodowania wypadku drogowego ze skutkiem śmiertelnym (art. 177 § 2 kk w związku z art. 178 kk). Podejrzany nie przyznał się do dokonania zarzuconego czynu i wyjaśnił, nie kwestionując udziału w zdarzeniu i faktu kierowania w stanie nietrzeźwości, że winę za wypadek ponosi, jego zdaniem, drugi kierujący, który nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu. Prokurator wystąpił do sądu o zastosowanie wobec Ludwika O. tymczasowego aresztowania podnosząc, że nie przyznał się do zarzuconego czynu i grozi mu surowa kara.

Proszę ocenić zasadność wniosku i zaproponować treść orzeczenia sądu, wskazując stosowne przepisy prawa.

3. W sprawie o czyn z art. 77 kw obwiniony Jan L. został ukarany karą nagany. Sąd zasądził też od niego na rzecz Skarbu Państwa 460 złotych kosztów, w tym 100 złotych zryczałtowanych wydatków i 360 złotych wynagrodzenia, które Skarb Państwa przyznał ustanowionemu z urzędu, na wniosek obwinionego oparty na przepisie art. 22 kpsw, obrońcy w postępowaniu sądowym. Jan. L. nie kwestionując wyroku wniósł zażalenie podnosząc, że sąd niezasadnie zaliczył do kosztów wynagrodzenie obrońcy, skoro sam sąd z urzędu go ustanowił.

Proszę ocenić zasadność zażalenia przytaczając stosowne przepisy prawa.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 36

1. Do Sądu Rejonowego w L. wpłynął wniosek Prokuratora Rejonowego w L. o zastosowanie aresztowania na czas 30 dni wobec Jana O., który w toczącym się postępowaniu przygotowawczym wezwany jako świadek w sprawie nie tylko nie stawiał się ale jeszcze nadesłał pismo, w którym oświadczył, że sprawa go nie interesuje, jako szef dużej firmy jest bardzo zajęty i często wyjeżdża nie ma więc zamiaru marnować go w prokuraturze i w przyszłości też na żadne wezwanie się nie stawi. Sędzia rozpoznający wniosek rozważa, czy jest on zasadny, a jeśli tak – czy ewentualnie wydane postanowienie należy wykonać niezwłocznie czy po jego uprawomocnieniu się.

Proszę rozwiązać wątpliwości sędziego przytaczając stosowne przepisy prawa.

2. Jacek P. kierując motocyklem stracił nad nim panowanie i wywrócił się w wyniku czego pasażerka motocykla poniosła śmierć. Opatrującemu go ratownikowi medycznemu przybyłemu karetką pogotowia wyznał, że jechał ponad 120 km/h i źle wszedł w zakręt. Oskarżony o czyn z art. 177 § 2 kk nie przyznał się do jego dokonania twierdząc, że jechał 80 km/h a na jezdni był piach lub olej na którym wpadł w poślizg. Biegły określił prędkość motocykla na 80 – 120 km/h. Prokurator wniósł o przesłuchanie pielęgniarza, który od oskarżonego wie jak szybko jechał. Obrońca oskarżonego wniósł o oddalenie wniosku bowiem dowód taki jest niedopuszczalny.

Proszę ocenić zasadność wniosku i zaproponować rozstrzygnięcie w jego przedmiocie, wskazując stosowne przepisy prawa.

3. 22 lipca 2016 roku zgłosił się do prezesa Sądu Rejonowego w M. Mariusz S., który oświadczył, że cztery dni wcześniej, jego urodzony 23 lipca 1999 roku syn Mateusz został ukarany mandatem karnym za picie piwa w miejscu publicznym i kwotę mandatu następnego dnia zapłacił. Syn nie przyznał się, że jest niepełnoletni by nie zaszkodzić znajomemu, który mu piwo sprzedał a mandat zapłacił licząc, że ojciec nie dowie się o zajściu. Ojciec ukaranego zażądał by sąd „coś” z tym co się stało zrobił, bo jego syn jako nieletni nie może być ukarany.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, czy i ewentualnie jakie działania prezes sądu lub sąd może lub winien w tej sprawie podjąć.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 37

1. Zeznając jako świadek w sprawie o czyn z art. 286 § 1 kk Jacek P. nie stawił się (prawidłowo wezwany) po raz drugi na rozprawie. Nadesłał pismo, w którym stwierdził, że nałożoną karę pieniężną zapłaci ale w sądzie się nie stawi bo jako szef dużej firmy jest bardzo zajęty i często wyjeżdża, więc nie ma czasu na stawiennictwo w sądzie.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, czy i jakie ewentualnie działania może lub powinien podjąć sąd uznając za konieczne bezpośrednie przesłuchanie świadka na rozprawie ?

2. W sprawie o czyn z art. 157 § 2 kk oskarżyciel prywatny Paweł S. przy wniesieniu oskarżenia wpłacił 300 złotych zryczałtowanej równowartości wydatków w sprawach z oskarżenia prywatnego. W trakcie rozprawy sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza celem ustalenia rozmiaru obrażeń, oraz dowód z zeznań naocznego świadka zajścia. Biegłemu sąd przyznał wynagrodzenie w kwocie 210 złotych a świadkowi zwrócił 180 złotych kosztów dojazdu. Oskarżyciel prywatny i oskarżony nie korzystali z pomocy adwokatów. Sędzia po zamknięciu rozprawy postanowił wydać wyrok uniewinniający, ma jednak wątpliwości jak orzec o kosztach procesu.

Proszę zaproponować rozstrzygnięcie o kosztach procesu w tym wyroku, wskazując stosowne przepisy prawa.

3. W sprawie o czyn z art. 55 § 3 kks sąd wydał na rozprawie wyrok, którym uznał Zadura N. obywatela Armenii, za winnego zarzuconego mu czynu i wymierzył mu karę grzywny a kwocie 3.500 złotych. Sąd ustalił przy tym, że Zadur N. przebywa w Polsce od 10 dni i nie ma stałego miejsca pobytu, deklaruje zaś, że chce możliwie szybko Polskę opuścić. Sędzia ma wątpliwość, czy w tej sytuacji orzeczona kara będzie przez Zadura N. wykonana.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, czy i ewentualnie jakie działania może lub powinien podjąć sędzia, mając na względzie celowość wykonania orzeczenia.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 38

1. Przed złożeniem w sądzie, w sprawie o czyn z art. 190 § 1 kk, zeznań przez pokrzywdzonego (jako świadka) obrońca oskarżonego oświadczył, że z tego co mu jest wiadome, pokrzywdzony leczy się psychiatrycznie. Na pytanie sądu pokrzywdzony potwierdził, że od 3 lat leczy się w poradni psychiatrycznej w związku z chorobą afektywną dwubiegunową (dawniej zwaną cyklofrenią).

Proszę wyjaśnić, przywołując stosowne przepisy prawa, czy i jakie znaczenie ujawniony fakt ma w procesie oraz – czy i jakie czynności może lub powinien podjąć sąd w tej sytuacji.

2. Sąd przerywając rozprawę zawiadomił obecnego oskarżonego i oskarżyciela posiłkowego o jej kolejnym terminie. Na termin ten nie stawił się oskarżony i nie usprawiedliwił niestawiennictwa. Sąd przeprowadził pozostałe dowody, zamknął rozprawę i odroczył wydanie wyroku na 7 dni. Miesiąc po wydaniu wyroku oskarżony złożył pismo, w którym wniósł o doręczenie mu odpisu wyroku z uzasadnieniem bo chce wyrok zaskarżyć. Podkreślił, że nie został powiadomiony o terminie wydania wyroku ani wyroku mu nie doręczono. Żąda więc uwzględnienia wniosku lub przywrócenia terminu do jego złożenia.

Proszę zaproponować rozstrzygnięcie w przedmiocie obu wniosków, wskazując stosowne przepisy prawa.

3. Adam O. po powrocie z dłuższego pobytu za granicą dowiedział się, że postępowanie karnoskarbowe w związku z zarzutem popełnienia czynu z art. 54 § 2 kks pod jego nieobecność zakończyło się i zapadł wyrok, którym został skazany na karę grzywny. Udał się więc niezwłocznie do sądu, gdzie dowiedział się, że wyrok od dwóch tygodni jest prawomocny. Tego samego dnia złożył skargę prezesowi sądu na takie traktowanie podkreślając, że z wyrokiem się nie zgadza i zamierza spowodować uchylene wyroku.

Proszę wyjaśnić, przytaczając stosowne przepisy prawa, czy i jakie działania w związku z przedstawioną sytuacją powinien lub może podjąć Adam O. i prezes sądu lub sąd.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 39

1. W sprawie o czyn z art. 177 § 2 kk opinię co do przyczyn i przebiegu zderzenia pojazdów wydał biegły z zakresu ruchu drogowego, wypadków komunikacyjnych i techniki samochodowej Karol P. Kiedy przedstawiał na rozprawie wydaną na piśmie opinię oskarżony zakwestionował ustalenia co do warunków hamowania i kierunku z którego się poruszał, jakie w opinii przyjęto twierdząc, że jezdnia była mokra i śliska a on jechał z przeciwka a nie z drogi podporządkowanej. Biegły broniąc opinii stwierdził, że doskonale zna okoliczności wypadku bo go widział przejeżdżając w pobliżu rowerem. Oskarżony oświadczył, że biegły kłamie i wniósł o powołanie innego biegłego.

Proszę rozstrzygnąć w przedmiocie wniosku przywołując stosowne przepisy prawa.

2. Po wpłynięciu do sądu aktu oskarżenia o czyn z art. 288 § 1 kk pokrzywdzony Zenon P. stawił się w sądzie i zażądał wglądu do akt sprawy. Przewodniczący wydziału wydał zarządzenie, w którym odmówił wglądu do akt podnosząc, że wnioskodawca nie jest stroną w sprawie. Oburzony Zenon P. rozważa, czy i jakie działania może podjąć by jednak wgląd do akt uzyskać.

Proszę wyjaśnić, powołując stosowne przepisy prawa, czy Zenon P. może w tej sytuacji podjąć jakieś działania w celu uzyskania dostępu do akt.

3. Na rozprawie, w sprawie o czyn z art. 127 § 1 kw, nie stawił się oskarżyciel posiłkowy, co do którego sąd nie dysponował poświadczeniem odbioru zawiadomienia o terminie rozprawy. Stawili się trzej wskazani w sprawie świadkowie, którzy poprosili o przesłuchanie ich tego dnia, bowiem przyjazd do sądu wiąże się z oderwaniem od prac polowych. Oskarżyciel publiczny i obwiniony wniosek ten pozostawili do uznania sądu.

Proszę zaproponować, wskazując stosowne przepisy prawa, możliwy sposób rozpoznania wniosku oraz wskazać jak przebiegać będzie dalej postępowanie w sprawie, w tym i postępowanie dowodowe.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 40

1. Po przerwaniu rozprawy na kolejny termin oskarżony złożył wniosek o sprostowanie jej protokołu bowiem – jak twierdził – zeznający świadek oświadczył, że „nie widział oskarżonego” a zapisano, że „widział oskarżonego”. Przewodniczący sprawdzivszy swoje notatki co do zeznań świadka na rozprawie stwierdził, że zapis w protokole jest poprawny.

Proszę wskazać, przywołując stosowne przepisy prawa, jakie czynności winien w tej sytuacji podjąć sędzia.

2. Karol Z. złożył na policji zawiadomienie o kradzieży na jego szkodę z przydomowej działki kosiarki spalinowej o wartości 1.200 złotych. Po kilku dniach dzielnicowy odwiedził Karola Z. i powiadomił, że z ustaleń policji wynika, iż kradzieży dokonał jego 18 – letni syn i dwaj jego szkolni koledzy. Karol Z. zażądał wobec tego ścigania i ukarania pozostałych sprawców z wyłączeniem jego syna. Policjant wyjaśnił, że z tego co on wie – albo ściga się wszystkich sprawców albo nikogo, więc pokrzywdzony może złożyć wniosek o ściganie albo od niego odstąpić. Karol Z. postanowił zasięgnąć porady prawnika zanim podejmie decyzję. Dzielnicowy podkreślił, że to nic nie da a pokrzywdzony powinien się pośpieszyć, bo jak zostaną postawione zarzuty sprawcom to na cofnięcie wniosku będzie za późno.

Proszę wyjaśnić, przywołując stosowne przepisy prawa, czy w tym przypadku porada prawnika może mieć znacznie dla sytuacji procesowej pokrzywdzonego.

3. Karol L. oskarżony o czyn z art. 77 § 2 kks polegający na niewpłaceniu w terminie do właściwego urzędu skarbowego pobranego podatku dochodowego w kwocie 23.600 złotych, na rozprawie przyznał się do dokonania zarzuconego czynu i wniósł o wymierzenie mu, w oparciu o przepis art. 387 § 1 kpk, kary grzywny nie wyższej niż 100 stawek dziennych po 20 złotych każda deklarując, że należny podatek w połowie już wpłacił, a resztę wpłaci niebawem. Oskarżyciel publiczny pozostawił wniosek do uznania sądu oświadczając, że w zasadzie nie sprzeciwia mu się.

Proszę ocenić zasadność wniosku i wskazać dalsze działania sądu w tej sprawie, przywołując stosowne przepisy prawa.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 41

1. Po przerwaniu rozprawy na kolejny termin oskarżony złożył wniosek o sprostowanie jej protokołu bowiem – jak twierdził – zeznający świadek oświadczył, że „nie widział oskarżonego” a zapisano, że „widział oskarżonego”. Przewodniczący sprawdzwszy swoje notatki co do zeznań świadka na rozprawie stwierdził, że zapis w protokole rzeczywiście jest błędny.
Proszę wskazać, przywołując stosowne przepisy prawa, jakie czynności winien w tej sytuacji podjąć sędzia.

2. Oskarżony powiadomiony na rozprawie o jej kolejnym terminie nie stawił się zawiadamiając, że wyjeżdża na miesiąc za granicę. W piśmie tym podkreślił też, że jeśli sąd wyda wyrok skazujący go, to on żąda doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem bo jest niewinny i wyroku skazującego nie zaakceptuje.
Proszę wyjaśnić, powołując stosowne przepisy prawa, jakie skutki procesowe wywołuje to pismo oraz – jakie ewentualnie czynności należy w związku z tym pismem przedsięwziąć.

3. Na rozprawie, w sprawie o czyn z art. 123 § 1 kw, nie stawił się oskarżyciel posiłkowy, co do którego sąd nie dysponował poświadczeniem odbioru zawiadomienia o terminie rozprawy. Stawili się dwaj wskazani w sprawie świadkowie. Oskarżyciel publiczny zaproponował, by sąd przesłuchał obecnych świadków zanim odroczy rozprawę. Obwiniony nie oponował. Sąd świadków przesłuchał i rozprawę odroczył. Na kolejny wyznaczony termin stawił się oskarżyciel posiłkowy, który wyjaśnił, że był powiadomiony o poprzednim terminie rozprawy ale pilne prace w gospodarstwie ogrodniczym jakie prowadzi nie pozwoliły mu stawić się w sądzie. Podkreślił też, że jako strona nie godzi się na przesłuchane świadków pod jego nieobecność i żąda ponownego przesłuchania obu świadków.
Proszę zaproponować sposób rozpoznania wniosku, przywołując stosowne przepisy prawa.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 42

1. Oskarżony o psychiczne znęcanie się nad żoną Marian T. nie przyznając się do dokonania tego przestępstwa wyjaśniał, że żona go zdradza i dąży do rozwodu, ale chcąc uzyskać rozwód z jego winy oskarża go o psychiczne znęcanie. Pokrzywdzona zaprzeczyła by zdradzała męża i chciała rozwodu. Na rozprawie oskarżony wniósł o dopuszczenie dowodu z listu i załączonych do niego intymnych zdjęć, jakie kochanek żony jej przysłał. Pytany o pochodzenie listu przyznał, że wiedział o korespondencji żony z jej kochankiem i wyczekawszy na kolejny list włamał się do skrzynki pocztowej żony skąd zabrał ów list. Pełnomocnik pokrzywdzonej – oskarżycielki posiłkowej wniósł o nieuwzględnienie tego wniosku dowodowego jako niedopuszczalnego, skoro oskarżony list wykradł a więc uzyskał go w wyniku przestępstwa.

Proszę zaproponować treść rozstrzygnięcia sądu w przedmiocie wniosku dowodowego z przywołaniem stosownych przepisów prawa.

2. Po złożeniu wyjaśnień na rozprawie oskarżony oświadczył, że sędzia prowadzący sprawę jest, jego zdaniem, do niego uprzedzony, co wynika stąd, że obaj chodzili do tej samej szkoły podstawowej i rywalizowali w wyborach do samorządu szkolnego, którą to rywalizację sędzia przegrał. Wnosi więc o wyłączenie sędziego od rozpoznania sprawy. Sędzia oświadczył, że szkołę podstawową ukończył czterdzieści lat temu i nie pamięta z kim rywalizował w wyborach do samorządu szkolnego.

Proszę wyjaśnić, przywołując stosowne przepisy prawa, jak należy dalej procedować w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego.

3. W sprawie o czyn z art. 120 § 1 kw (wyrąb i zabór z lasu pokrzywdzonego Jana K. drzewa o wartości 80 złotych) obwiniony składając na rozprawie wyjaśnienia przyznał się do dokonania czynu i poprosił o nieprzeprowadzanie dalszych dowodów i wymierzenie mu kary 3.000 złotych grzywny. Oświadczył, że zabrane drzewo spalił ale jest gotów zapłacić podwójną jego wartość jako napiwkę i wszystkie koszty postępowania. Oskarżyciel publiczny oświadczył, że nie sprzeciwia się wnioskowi. Obecny na rozprawie pokrzywdzony oświadczył zaś, że on wnioskowi się sprzeciwia, bo słuszną jest kara aresztu a poza tym on drzewa nie odzyskał, więc należy mu się jego równowartość.

Proszę zaproponować sposób dalszego procedowania sądu w przedmiocie wniosku obwinionego, wskazując stosowne przepisy prawa.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 43

1. Paweł K. oskarżył Karola O. o to, że ten uderzył go otwartą dłonią w twarz (spoliczkował) w trakcie gry w brydża. Dwaj pozostali uczestnicy gry zeznali, że w przerwie w grze wyszli do kuchni by zrobić kawę i żadnego zajścia nie widzieli, choć słyszeli głośną rozmowę obu mężczyzn i odgłos „, jakby kłaśnięcia”. Karol O. nie przyznał się do dokonania tego czynu i wyjaśnił, że wprawdzie Paweł K. grał słabo i go zdenerwował, ale go nie uderzył a jedynie rzucił karty na stół, czego odgłos słyszeli inni gracze. W mowie końcowej jego obrońca podkreślił, że jedynym orzeczeniem w sprawie może być uniewinnienie bowiem twierdzenia stron są przeciwstawne a obiektywnych dowodów brak, więc istniejącą a nie dającą się usunąć wątpliwość sąd musi rozstrzygnąć stosownie do przepisu art. 5 § 2 kpk.

Proszę ocenić zasadność wniosku obrońcy i wyjaśnić własne stanowisko przytaczając stosowne przepisy prawa.

2. Ludwik P. zeznawał w postępowaniu przygotowawczym jako świadek i złożył zeznania obciążające oskarżonego Piotra K. Na rozprawie sądowej, odbywającej się ponad rok po zdarzeniu, Ludwik P. wezwany jako świadek w sprawie oświadczył, że w międzyczasie ożenił się z siostrą żony oskarżonego, jest więc jego szwagrem i jako osoba najbliższa pragnie skorzystać z prawa odmowy składania zeznań. Prokurator zaoponował twierdząc, że tego rodzaju powinowactwo nie uprawnia do odmowy składania zeznań.

Proszę ocenić zasadność wniosku wskazując stosowne przepisy prawa.

3. W sprawie o czyn z art. 124 § 1 kw 24 czerwca 2016 roku wpłynął do sądu wniosek o ukaranie Ewy O. 27 czerwca 2016 roku prezes sądu zarządzeniem wszczął postępowanie i skierował sprawę na rozprawę wyznaczając jej termin na 17 sierpnia 2016 roku. 28 czerwca 2016 roku pokrzywdzony w tej sprawie Karol P. nadesłał pismo, w którym zawiadomił, że o skierowaniu wniosku o ukaranie do sądu został powiadomiony 23 czerwca 2016 roku i chce w związku z tym działać w sprawie jako oskarżyciel posiłkowy. 30 czerwca 2016 roku Ewa O. złożyła w sądzie pismo zawiadamiając, że jest gotowa szkodę naprawić, prosi o odstąpienie od rozpoznania sprawy na rozprawie i wymierzenie jej kary 1.000 złotych grzywny.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, jak dalej będzie się toczyć postępowanie w tej sprawie.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 44

1. Sąd rozpoznawał sprawę Jana T. Adama K. i Olafa P. oskarżonych o popełnienie, działając wspólnie i w porozumieniu, przestępstwa z art. 280 § 1 kk. Adam K. i Olaf. P. byli tymczasowo aresztowani w tej sprawie, do Jana T. zastosowano poręczenie majątkowe. Adam K. korzystał z pomocy obrońcy z wyboru, pozostali oskarżeni obrońców nie mieli. Po wysłuchaniu głosów stron, w tym obecnych wszystkich oskarżonych, sąd odroczył wydanie wyroku na 10 dni polecając doprowadzić oskarżonych pozbawionych wolności na ten termin, o co obaj wnosili. W terminie tym stawił się jedynie obrońca Adama K. Jan T. nie stawił się zaś oskarżeni pozbawieni wolności nie zostali dowiezieni do sądu z uwagi na awarię pojazdu, którym byli przewożeni. Po wydaniu wyroku przewodniczący rozważa, czy nie powinien doręczyć odpisu wyroku któremuś (lub wszystkim) oskarżonym.

Proszę rozstrzygnąć wątpliwości przewodniczącego i wskazać mające tu zastosowanie przepisy prawa.

2. Karolina P. wezwana na rozprawę jako świadek w sprawie o czyn z art. 263 § 1 kk, w której oskarżonym był Jan O. oświadczyła, że przez kilka lat mieszkała z oskarżonym i była jego konkubina. Wprawdzie zerwali związek i nie mieszkają już ze sobą od ponad roku ale jako osoba bliska korzysta z prawa odmowy zeznań. Prokurator wniósł o przesłuchanie Karoliny P. podnosząc, że związek uprawniający do odmowy zeznań już nie istnieje. Obrońca oskarżonego zaproponował wskazując, że przyczyny uzasadniające prawo odmowy zeznań trwają mimo ustania związku.

Proszę ocenić zasadność stanowiska stron przywołując stosowne przepisy prawa.

3. 24 czerwca 2016 roku do Sądu Rejonowego w G. wpłynęło pismo Aldony P. w którym zażądała uchylenia mandatu karnego jaki w kwocie 5.000 złotych nałożył na nią 17 czerwca 2016 roku inspektor kontroli skarbowej z tej samej miejscowości, za czyn z art. 62 § 5 kks w związku z art. 62 § 4 kk. W piśmie tym Aldona P. podkreśliła, że rzeczywiście dokonała sprzedaży towaru z pominięciem kasy rejestrującej i mandat zapłaciła, ale mandat jest zbyt wysoki i niezgodny z przepisami więc powinien być uchylony.

Proszę ocenić zasadność pisma i zaproponować sposób rozpoznania tego wniosku, przywołując stosowne przepisy prawa.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 45

1. Po rozpoczęciu przewodu sądowego obrońca oskarżonego oświadczył, że – jak ustalił wczoraj – sędzia referent sprawy został wyznaczony do jej rozpoznania poza kolejnością wynikającą z wpływu spraw, co przyznał sam przewodniczący wydziału potwierdzając, że się pomylił. Wniósł więc, wobec naruszenia przepisu art. 351 kpk, o wyłączenie sędziego od rozpoznania tej sprawy.

Proszę ocenić zasadność wniosku i zaproponować sposób jego rozstrzygnięcia wskazując stosowne przepisy prawa.

2. Prokurator postawił Marianowi K. zarzut dokonania przestępstwa z art. 251 kk. Marian K przyznał się do dokonania czynu i złożył zgodne z prawdą wyjaśnienia. Prokurator uznając, że stopień społecznej szkodliwości czynu jest w tym przypadku znikomy – 12 października 2015 roku umorzył postępowanie karne na podstawie przepisu art. 17 § 1 pkt. 3 kpk. Prokurator nadrzędny zapoznawszy się ze sprawą uznał, że społeczna szkodliwość czynu jest w tym przypadku znaczna i 15 maja 2016 roku wznovił postępowanie karne przeciwko Marianowi K. a następnie skierował do sądu akt oskarżenia o czyn z art. 251 kk. Zapoznawszy się ze sprawą sędzia ma wątpliwości, czy winien tę sprawę kierować na rozprawę.

Proszę ocenić zasadność wątpliwości sędziego i zaproponować sposób rozstrzygnięcia w sprawie, powołując stosowne przepisy prawa.

3. W sprawie o czyn z art. 64 § 1 kks oskarżony Teofil P. nie stawiał się na rozprawę. Wezwanie skierowane do biura jego firmy w Polsce zwrócono z adnotacją, że biuro zlikwidowano. Na podstawie danych Policji i organu finansowego sąd ustalił, że oskarżony cztery miesiące wcześniej wyjechał za granicę ale nie jest znane miejsce jego pobytu. Oskarżyciel publiczny podkreślając, że oskarżony przyznał się do dokonania zarzuconego czynu i dowody są oczywiste – wniósł o rozpoznanie sprawy z zastosowaniem przepisów dotyczących postępowania w stosunku do nieobecnych.

Proszę ocenić, przytaczając stosowne przepisy prawa, czy taki tryb postępowania ma tu zastosowanie, oraz – jakie ewentualnie działania w związku z tym winien podjąć sędzia lub sąd.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 46

1. Zawiadomiony o kolejnej rozprawie (na trzydzieści dni przed jej terminem) oskarżony, który złożył już w tej sprawie wyjaśnienia i nie korzystał z pomocy obrońcy, nazajutrz po podjęciu zawiadomienia został zatrzymany i osadzony w zakładzie karnym do odbycia wcześniej orzeczonej w innej sprawie kary pozbawienia wolności. Wobec niestawiennictwa oskarżonego sąd zamknął przewód sądowy i po wysłuchaniu głosów stron obecnych wydał wyrok. Oskarżony w apelacji podniósł zarzut naruszenia prawa do obrony bowiem nie mógł uczestniczyć w końcowej rozprawie będąc pozbawionym wolności.

Proszę ocenić zasadność zarzutu wskazując stosowne przepisy prawa.

2. Prokurator wystąpił do Sądu Rejonowego w K. z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania wobec Marka P. podejrzanego o dokonanie przestępstwa z art. 177 § 1 kk w związku z art. 178 kk. Sąd wniosku nie uwzględnił. Prokurator wniósł zażalenie, po którego rozpoznaniu sąd odwoławczy orzekł o zastosowaniu wobec Marka P. tymczasowego aresztowania. Marek P. oświadczył po ogłoszeniu postanowienia, że nie zgadza się z orzeczeniem i chce je zaskarżyć mimo, że wydał je sąd odwoławczy.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, czy podejrzany może zaskarżyć to orzeczenie i ewentualnie jaki sąd i w jakim składzie będzie rozpoznawał środek odwoławczy.

3. Urodzony 17 lutego 1998 roku Sebastian C., uczeń szkoły zawodowej kształcącej spawaczy, w marcu 2015 roku, na podstawie umowy zlecenia wykonywał prace spawalnicze na rzecz firm: X. V, i Z. W zeznaniu podatkowym za rok 2015 zataił wynagrodzenie od firmy V., od którego należało naliczyć 1250 złotych podatku dochodowego. Po wszczęciu postępowania przygotowawczego o czyn z art. 54 § 3 kks matka Sebastiana C. nadesłała do urzędu skarbowego pismo, w którym w imieniu syna wniosła o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności zaznaczając, że należny podatek jak również grzywna w kwocie 1.000 złotych oraz 500 złotych na poczet kosztów postępowania, zostały już zapłacone, co potwierdziła stosownymi dokumentami. Urząd Skarbowy wniósł do sądu wnioszek o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności przez Sebastiana C.

Proszę ocenić, przywołując stosowne przepisy prawa, zasadność wniosku i wskazać czynności jakie podejmie w tej sytuacji sąd.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 47

1. Po osobistym odebraniu (na trzydzieści dni przed jej terminem) wezwania na rozprawę oskarżony Adam B. nazajutrz został zatrzymany i osadzony w zakładzie karnym do odbycia kary orzeczonej w innej sprawie. O fakcie tym nie powiadomił sądu. Wobec niestawiennictwa oskarżonego sąd przeprowadził rozprawę pod jego nieobecność uznając niestawiennictwo za nieusprawiedliwione i wydał wyrok skazujący. Oskarżony w apelacji podniósł zarzut naruszenia prawa do obrony bowiem nie mógł uczestniczyć w rozprawie będąc pozbawionym wolności.

Proszę ocenić zasadność zarzutu wskazując stosowne przepisy prawa.

2. Sąd Okręgowy w T. rozpoznający w składzie jednego sędziego apelację w sprawie o czyn z art. 286 § 1 kk uznał za konieczne uzupełnienie postępowania dowodowego i ponowne przesłuchanie świadka Ewy L. Świadek ten nie stawiał się jednak na dwa kolejne terminy rozprawy usprawiedliwiając pierwsze niestawiennictwo wieloma obowiązkami, drugiego zaś nie usprawiedliwiając. Sędzia postanowił sięgnąć po środki dyscyplinujące, z których najlepszym byłaby dolegliwość finansowa. Rozważa więc, czy może w postępowaniu odwoławczym po tego rodzaju środki sięgnąć, jaka kwota ewentualnie w grę wchodzi oraz – czy świadek może takie orzeczenie zaskarżyć, a jeśli tak, to który sąd będzie właściwy do rozpoznania środka odwoławczego.

Proszę rozwiać wątpliwości sędziego przytaczając stosowne przepisy prawa.

3. Obwiniony o czyn z art. 120 § 1 kw Henryk P. korzystał w postępowaniu sądowym z pomocy obrońcy z wyboru. Na kolejnej rozprawie oświadczył, że wypowiedział pełnomocnictwo obrońcy bo stracił do niego zaufanie, ten bowiem odradzał mu zgłoszenie kolejnych licznych wniosków dowodowych. Wniósł w związku z tym o odroczenie rozprawy by mógł ustanowić innego obrońcę. Sąd przerwał rozprawę na 20 dni. Obwiniony stawiał się w kolejnym terminie bez obrońcy oświadczając, że nie znalazł dotąd adwokata, który spełniałby jego oczekiwania, żąda więc dalszego odroczenia rozprawy by mógł ustanowić obrońcę lub ustanowienia mu obrońcy z urzędu, by miał zachowane prawo do obrony.

Proszę zaproponować, wskazując stosowne przepisy prawa, sposób rozpoznania wniosku i dalszego toku postępowania w sprawie przy założeniu, że wobec pokrzywdzonego nie zachodzą okoliczności wskazane w przepisach art. 21 § 1 kpsw i art. 22 kpsw.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 48

1. W toku procesu o czyn z art. 157 § 1 kk okazało się, że na porzuconym na miejscu przestępstwa tasaku, którym sprawca ugodził pokrzywdzonego, odnaleziono ślady naskórka sprawcy i udało się zidentyfikować jego DNA. W tej sytuacji sąd wezwał oskarżonego, nie przyznającego się do dokonania tego czynu, do przedstawienia próbki własnego DNA (wymaz z wewnętrznej części policzka) celem potwierdzenia bądź wykluczenia jego związku z przestępstwem. Oskarżony i jego obrońca oświadczyli, że oskarżony nie podda się tego typu badaniu, bo nie ma obowiązku dowodzenia swojej niewinności i nikt nie ma prawa zmuszać go do takich działań.

Proszę wyjaśnić, wskazując stosowne przepisy prawa, jakie działania w tej sytuacji może lub powinien podjąć sąd, by wszechstronnie wyjaśnić okoliczności sprawy.

2. Po uprawomocnieniu się wyroku w sprawie o czyn z art. 279 § 1 kk kierując wyrok do wykonania sędzia zorientował się, że pomylił liczbę dni tymczasowego aresztowania jakie zaliczył na poczet orzeczonej kary, zaliczając o dwa dni za mało.

Proszę wyjaśnić, przytaczając stosowne przepisy prawa, jakie działania winien w tej sytuacji podjąć sędzia.

3. W sprawie o czyn z art. 65 § 2 kks sąd odwoławczy uchylił, na skutek apelacji oskarżyciela publicznego, wyrok uniewinniający sądu pierwszej instancji. Przed ponownym rozpoznaniem sprawy do jej akt wpłynęło pismo Jana D. prezesa firmy „TIR - ex” w K. zawierające stwierdzenie, że samochód (TIR) którym przewożono wyroby jest jego własnością, usługę przewozu uzgodnił mailem i sądził, że przewożone będą kartony. Żąda więc dopuszczenia go do udziału w sprawie oraz sprzeciwia się ewentualnemu orzeczeniu przepadku samochodu.

Proszę wyjaśnić, przywołując stosowne przepisy prawa, czy i jakie skutki wniesione pismo wywoła w sprawie i jak dalej w tej sytuacji będzie się toczyć postępowanie w tej sprawie.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 49

1. Oskarżony Feliks W. następnego dnia po wydaniu wyroku złożył na piśmie wniosek o doręczenie mu odpisu wyroku z uzasadnieniem. Wezwany (art. 422 § 2 kpk) do sprecyzowania wniosku, w terminie złożył kolejne pismo, w którym oświadczył, że żąda uzasadnienia całego wyroku, bo wyrok ten jest dla niego krzywdzący. Apelację od wyroku wniósł obrońca oskarżonego, natomiast oskarżony, po doręczeniu mu odpisu wyroku z uzasadnieniem, nie wniósł kolejnego pisma. Przewodniczący wydziału rozważa, czy w sprawie ma do czynienia z jedną czy też dwiema apelacjami.

Proszę rozstrzygnąć wątpliwości przewodniczącego powołując stosowne przepisy prawa.

2. Po wpłynięciu aktu oskarżenia o czyn z art. 156 § 1 pkt. 2 kk sędzia zapoznawszy się ze sprawą stwierdził, że prokurator nie ustalił personaliów i nie przesłuchał osoby określanej pseudonimem „Hak”, na którą wskazuje oskarżony jako naoczego świadka zajścia i którego istnienie potwierdził jeden z przesłuchanych świadków – policjantów zaznaczając, że jest on znany w środowisku kibiców a obecnie przebywa podobno za granicą. Sędzia uznał, że zeznania tego świadka mogą mieć duże znaczenie w sprawie, w tym dla obrony oskarżonego, więc koniecznym jest jego przesłuchanie.

Proszę wyjaśnić, przywołując stosowne przepisy prawa, jakie działania może w tej sytuacji podjąć sąd.

3. Wyznaczając termin rozprawy w sprawie, w której przedmiotem zarzutu jest czyn z art. 65 § 2 kks (przewóz wyrobów akcyzowych) sędzia stwierdził, że do akt wpłynęło pismo Adama M. prezesa firmy „Interauto” w O. zawierające stwierdzenie, że samochód (TIR), którym przewożono wyroby jest jego własnością, usługę przewozu uzgodnił mailem i wiedział, że będzie przewożone drewno. Żąda więc dopuszczenia go do udziału w sprawie oraz sprzeciwia się ewentualnemu orzeczeniu przepadku samochodu. Sędzia zarządził zawiadomienie autora pisma o terminie rozprawy. Na rozprawie Adam M. nie stawiał się, zawiadomienie zwrócono z informacją, że pod wskazanym adresem nie funkcjonuje firma „Interauto” ani nie zamieszkuje Adam M.

Proszę wyjaśnić, przywołując stosowne przepisy prawa, czy i jakie skutki wniesione pismo wywołuje w sprawie i jak dalej we wskazanej sytuacji toczyć się będzie postępowanie w sprawie.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 50

1. Oskarżony Jan O. stawiwszy się na pierwszą wyznaczoną w sprawie rozprawę, nie przyznał się do dokonania zarzuconego mu czynu, złożył wyjaśnienia i – prawidłowo powiadomiony o terminach – nie stawił się na dwa kolejne wyznaczone terminy rozprawy, na których sąd prowadził postępowanie dowodowe. 22 czerwca 2016 roku sąd przerwał rozprawę do 14 lipca 2016 roku o czym powiadomił oskarżonego, jednak 5 lipca 2016 roku termin rozprawy został przez sąd zmieniony na 20 lipca 2016 roku z uwagi na chorobę sędziego, o czym także oskarżony został powiadomiony. 18 lipca 2016 roku oskarżony złożył wniosek o odroczenie rozprawy wyznaczonej na 20 lipca 2016 roku bowiem 18 lipca 2016 roku wyjeżdża na wcześniej wykupione wczasy w Tunezji.

Proszę ocenić zasadność wniosku oskarżonego i zaproponować sposób rozstrzygnięcia w jego przedmiocie, wskazując stosowne przepisy prawa.

2. W sprawie o czyn z art. 177 § 2 kk, na rozprawie sąd ustalił, że wypadek widział naoczny świadek, który udzielił pomocy uczestnikom wypadku ale nie podał swoich personaliów i odjechał z miejsca wypadku zaraz po przyjeździe policji i pogotowia. Jeden z policjantów zapisał wprawdzie numer rejestracyjny jego samochodu, ale później fakt ten uszedł uwadze prowadzących postępowanie przygotowawcze i świadka nie przesłuchano. Sąd uznał, że zeznania tego świadka mogą mieć duże znaczenie w sprawie, więc celowym jest jego przesłuchanie.

Proszę wskazać, przywołując stosowne przepisy prawa, jakie działania w tej sytuacji może podjąć sąd sprawę rozpoznający.

3. W sprawie o czyn z art. 87 § 1 kw sąd wydał wyrok nakazowy, którym wymierzył obwinionemu karę 1.500 złotych grzywny. Po doręczeniu wyroku nakazowego obwiniony złożył w terminie 7 dni sprzeciw podnosząc, że kara jest zbyt surowa. Oskarżyciel publiczny sprzeciwu nie wniósł. Sąd wyznaczył rozprawę, na którą stawił się obwiniony. Po odczytaniu wniosku o ukaranie obwiniony oświadczył, że przyznaje się do dokonania wykroczenia i już nie kwestionuje wydanego wyroku a sprzeciw cofa. Oskarżyciel publiczny oświadczył, że nie zgadza się na cofnięcie sprzeciwu, bo sąd w wyroku nakazowym wbrew przepisom nie orzekł środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów.

Proszę zaproponować sposób rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku i wskazać dalszy tok postępowania w sprawie, przytaczając stosowne przepisy prawa.